

Nepredajné

Ročník XV • 5/2009

Vajnorské novinky

Mesačník občanov Mestskej časti Bratislava-Vajnory

**UVIEDLI SME
DO ŽIVOTA**

**Vajnorské poviedky
od Bohumíra Hrabáka**

Bez detí by bolo na svete málo smiechu, radosti, chýbala by bezprostrednosť, fantázia by stratila svoje korene, z ktorých rastie do neba rozprávok, kde je všetko možné a dobro sedí na zlatom tróne. Bez detí by bolo na svete príliš smutno a sivo. Ako dobre, že sú medzi nami.

Vitajte Claudia, Silvia
a Dávid Jančaroví.

Vo Vajnorochoch sa narodili TROJČATÁ

*Cím by bol človek bez detí?
Prázdny stôl, možno prestretý,
a život šiel by povedľa.*

Zbor pre občianske záležitosti pripravil 23. apríla slávnosť uvítania detí do života pre dvadsaťsedem malých Vajnorákov, ktorých mená sú zapísané v Pamätnej knihe mestskej časti. Tento raz sme mali dokonca také šťastie, že do života sme privítali aj trojčatá. Mamičky, okrem poďakovaní i gratulácií, dostali aj Pamätný list pre dieťaťko a finančný príspevok od mestskej časti.

Slávnosť hudobným pásmom obohatili žiaci Základnej umeleckej školy pod vedením pani učiteľky Kínčešovej.

Naším malým ratoľstiam želám, aby boli šťastnými deťmi v šťastných rodinách, kde sa majú všetci radi. Rodičom želám, aby mali vždy otvorené dvere k citom svojich detí, k tomu, čo im je blízke. Aby sa raz dočkali tej krásnej vety, ktorá hovorí za všetko: Moja mama, môj ocko sú mojimi najlepšími kamarátmi."

SOŇA MOLNÁROVÁ
zástupkyňa starostu
Foto ANTON JAKUBÁČ

V sobotu 6. júna 2009

budeme voliť 13 poslancov do Európskeho parlamentu

Mestská časť Bratislava-Vajnory podľa § 6 ods. 2 zákona č. 331/2003 Z.z. o voľbách do Európskeho parlamentu v znení neskorších predpisov vytvorila štyri volebné okrsky a oznamuje, že:

1. Voľby do Európskeho parlamentu na území Slovenskej republiky sa uskutočnia v sobotu 6. júna 2009 od 7.00 do 22.00 hodiny.

2. Miestom konania volieb sú nasledovné volebné miestnosti:

■ Okrsok č. 1

(ulice Hospodárska, Kúkoľová, Rybníčná č. 36, 36/A – 36/J, Rybníčná č. 38/A – 38/R, Rybníčná č. 40/A – 40/H, Rybníčná č. 59, Rybníčná č. 61/B, Šuty, Tiben-ského, Tomanova, Uhliská, Veľké Štepanice, Zbrody)

✕ ZŠ Jána Pavla II. v Bratislave-Vajnorych, Osloboditeľská 27

■ Okrsok č. 2

(ulice Buzalkova, Čierny chodník, lokalita Vajnorské jazera, Pračanská, Pri mlyne, Príjazdná, Roľnícka č. 2 až 199, Šachorová, Šinkovské, Široká, Za mlynom)

✕ ZŠ Jána Pavla II. v Bratislave-Vajnorych, Osloboditeľská 27

■ Okrsok č. 3

(ulice Koncová, Kataríny Brúderovej, Pri Struhe, Roľnícka č. 200 až 384, Rybníčná č. 61/A, Za farou, Zátareckého)

✕ Kultúrne zariadenie MČ Bratislava-Vajnory, Baničova 3

■ Okrsok č. 4

(ulice Baničova, Dorastenecká, Jačmenná, Koniarkova, Kratiny, Na doline, Nad jazierkom, Nad Váľkom, Osloboditeľská, Pod Váľkom, Pri starom letisku, Rybníčná č. 1 až 43 (nepárne čísla), Rybníčná č. 2 až 34 (párne čísla), Skuteckého, Šaldova)

✕ Kultúrne zariadenie MČ Bratislava-Vajnory, Baničova 3

VÁŽENÍ OBČANIA,

skôr než pristúpime k urnám a vyjadríme svoju vôľu, chceme vám poskytnúť niekoľko dôležitých informácií, ktoré by mal každý volič pred vstupom do volebnej miestnosti vedieť:

✓ Právo voliť poslancov do Európskeho parlamentu, podľa Zákona NR SR č. 331/2003 Z.z. o voľbách do Európskeho parlamentu v znení zákona č. 515/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, majú občania Slovenskej republiky, ktorí najneskôr v deň volieb dovŕšili 18 rokov veku a majú na území SR trvalý pobyt, a občania členských štátov Európskej únie, ktorí najneskôr v deň volieb dovŕšili 18 rokov veku, majú povolený na území SR trvalý pobyt a o zapísanie do zoznamu voličov požiadali v zákonnej lehote.

✓ Občania SR, ktorí najneskôr v deň volieb dovŕšili 18 rokov veku a nemajú trvalý pobyt na území SR ani na území iného členského štátu EÚ, majú právo voliť, ak sa v deň volieb zdržiavajú na území SR.

✓ Voliť do Európskeho parlamentu v tých istých voľbách možno len v jednom členskom štáte EÚ.

✓ Mestská časť najneskôr v termíne do 17. mája 2009 bola povinná doručiť každému voličovi zapísanému v zozname voličov na adresu jeho trvalého pobytu zoznam zaregistrovaných kandidátov spolu s oznámením, v ktorom je uvedený čas konania volieb, volebný okrsok a miesto, kde môže volič voliť; taktiež upozornenie na povinnosť preukázať sa pred hlasovaním preukazom totožnosti a spôsob úpravy hlasovacieho lístka.

✓ Žiadame voličov, ktorým dosiaľ zoznam zaregistrovaných kandidátov a oznámenie o čase a mieste konania volieb doručené nebolo (čo môže znamenať, že pravdepodobne nie sú zapísaní v zozname voličov), aby si túto skutočnosť preverili v námietskovej kancelárii. Po preverení totožnosti, t.j. po predložení občianskeho preukazu, budú môcť byť do zoznamu voličov dopísaní.

✓ Voličom, ktorí nebudú môcť voliť vo volebnom okrsku, v ktorom sú zapísaní do zoznamu, vydá na ich žiadosť poverená osoba miestneho úradu v námietskovej kancelárii voličský preukaz a zo zoznamu ich na čas vykonania volieb vyčiarkne. Voličský preukaz oprávňuje voliča voliť v ktoromkoľvek inom okrsku na území Slovenskej republiky.

editoriál

Nezáujem o eurovoľby?

Prvý letný mesiac nás pozýva aj na tohtoročné, v poradí už druhé voľby. Tento raz do Európskeho parlamentu. Kým voľby prezidenta SR sa stretli s nadočakávanou voličskou účasťou, eurovoľby sa v prieskumoch verejnej mienky držia na chvoste občianskeho záujmu. Odhady sa udržiujú na hranici 20 percent. Zo všetkých krajín Európskej únie namerali menší záujem len v Litve.

Politológovia sa rôznia v názoroch, prečo Slováci nemajú o eurovoľby až taký veľký záujem. Jedni tvrdia, že je to dôsledok vysokej dôveryhodnosti európskych inštitúcií, ich bezkonfliktného pôsobenia, ktoré nemotivuje, aby občan vyjadril zásadný postoj vo voľbách. Iní sa domnievajú, že najväčšou príčinou nízkeho záujmu o júnové voľby je nedostatočná angažovanosť politických strán v rámci slovenskej politiky. Naše politické strany vôbec nespomínajú európske témy, kým sa nehovorí napríklad o eurofondoch.

Do verejnej diskusie sa zapojil aj prezident SR Ivan Gašparovič, ktorý nezáujem voličov pripísal zlej volebnej prezentácii kandidátov a súčasných europoslancov, ktorí dokonca ani vo verejnoprávných médiách nepredložili občanom odpočet zo svojej činnosti v Európskom parlamente. Vôbec nehovorí o tom, ako, kedy a prečo museli obhajovať záujmy Slovenska v Európskej únii. Slováci majú o činnosti europarlamentu veľmi málo informácií, čo vedie k nezáujmu o túto inštitúciu. Ťažko by sa dali tieto názory zovšeobecniť do jednej vety. Napokon príčina, prečo sa každý z nás rozhodne ísť alebo nejst' k volebným urnám môže byť výsostne individuálna. Pravdou však je, že každé slobodné voľby majú obrovský význam, lebo reprezentujú demokratický prejav a vôľu každého občana. V čase globalizácie národných ekonomík bude práve európska legislatíva, schvaľovaná poslancami v Európskom parlamente nielen o budúcnosti Európskej únie, ale predovšetkým jej členských štátov, vrátane Slovenska. Majme na pamäti, že po vstupe Slovenska do EÚ až 65 percent legislatívnych noriem a predpisov prijatých v SR pochádza z dielne Európskeho parlamentu a boli dodatočne implementované do nášho právneho systému.

EDUARD FAŠUNG

NÁMIETKOVÁ KANCELÁRIA

Miestny úrad MČ Bratislava-Vajnory, Roľnícka 109, prízemie č. dv. 112

OTVORENÁ: od 4. mája do 5. júna 2009

Pondelok	8.00 – 12.00 h	13.00 – 17.00 h
Utorok	8.00 – 12.00 h	13.00 – 16.00 h
Streda	8.00 – 12.00 h	13.00 – 17.00 h
Štvrtok	8.00 – 12.00 h	13.00 – 16.00 h
Piatok	8.00 – 12.00 h	-

Blížešie informácie, súvisiace s voľbami, vám poskytne Gabriela Zemanová, poverená prípravou volieb v Mestskej časti Bratislava-Vajnory, **tel. č.:** 02/48 22 44 33, **e-mail:** gzemanova@vajnory.sk

Petícia občanov MČ Bratislava –Vajnory proti zámeru investora Hrivis

Dňa 30. marca 2009 nám bola doručená petícia občanov proti zámeru investora HRIVIS dealing vybudovať obchodnú prevádzku v lokalite medzi spojnicami diaľnice D1 s Račou a Vajnorami pri kruhovom objazde, ktorú ste nám zaslali ako predsedníčka petičného výboru. Uvedená petícia bola prijatá a prešetrená v súlade s ust. § 5 ods. 6 zákona č. 85/1990 Zb. o petičnom práve v znení zákona č. 242/1998 Z.z. v zákonnej lehote s týmto výsledkom:

Chcem Vás informovať, že so žiadosťou investora sa zaoberala už druhý raz naša komisia výstavby, územného plánu, životného prostredia a dopravy 7. apríla. Výsledkom rokovania bolo odporúčanie starostovi MČ BA – Vajnory nesúhlasiť s umiestnením zariadenia pre obchod a služby na pozemku parc. č. 1695/8 v k. ú. Vajnory podľa priloženého návrhu jednoduchej architektonickej štúdie.

Môžem ubezpečiť Vás i občanov, ktorí petíciu podpísali, že je v našom spoločnom záujme riešiť podmienky výstavby obchodného zariadenia v našej mestskej časti takým spôsobom, aby táto nebola v rozpore s verejným, alebo iným spoločným záujmom. Rešpektujem odporúčenie predmetnej komisie, ako aj skutočnosť, že pôvodný investičný

zámer je v rozpore s platnou celomestskou územno-plánovacou dokumentáciou „Územný plán hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007“. Pre dané územie nie je spracovaná územnoplánovacia dokumentácia zóny, ktorá by zabezpečila regulatív celej rozvojovej lokality vrátane dopravnej a technickej infraštruktúry a napojenia na existujúce inžinierske siete. Určite ste sa aj Vy, tak ako ja, do počuli o aktivite obyvateľov, čo sú práve, naopak, za výstavbu zámeru investora Hrivis dealing, ktorú chcú podmieniť zvýšením ochrany mestskej časti pred hlukom bariérou a aj individuálnou ochranou domov stavbou dotknutých, či výstavbou parčíka. Mám informácie, že zbierajú podpisy do petície za podporu aj s dotazníkom a chystajú sa ju doručiť na miestny úrad.

Úlohou starostu, poslancov, pracovníkov miestneho úradu a aj stavebného oddelenia je ochraňovať verejný záujem a dbať na dodržiavanie zákonov SR a neporušovanie práv občanov. Ak príde k situácii, že verejnosť je v názore na záujmy investora rozdelená, tak musíme preskúmať obe možnosti.

Považujem diskusiu o tomto zámere za mimoriadne dôležitú, lebo počúvam aj hlasy za vytvo-

renie konkurencie pre jedného väčšieho predajcu za dobré, a preto po doručení petície na podporu tohto zámeru mám v pláne zvolať spoločné rokovanie oboch petičných výborov so mnou a predstaviteľmi stavebnej komisie.

Môj názor je zatiaľ totožný s názorom komisie a v realizácii takéhoto zámeru vidím viac komplikácií v doprave ako výhod z neho plynúcich pre našu mestskú časť, ale nevylučujem, že tie sa nedajú dobrým dopravným a architektonickým riešením odstrániť.

Upozorňujem všetkých na dve skutočnosti, že investor na miestny úrad stále nedoručil súhlasné stanovisko Magistrátu s využitím územia v územnom pláne na takýto zámer a ani vlastnícke vzťahy v území nie sú podložené nijakým výpisom z listu vlastníctva zo správy katastra.

Oceňujem Vašu občiansku angažovanosť v predmetnej záležitosti a verím, že spoločnými silami sa nám podarí zabezpečiť občanom Vajnory tie najlepšie podmienky, tak v oblasti životného prostredia, ako aj v oblasti obchodu a služieb.

JÁN MRVA, starosta

Sponzoring pre Vajnory

Otvorená prosba o sponzoring firiem a podnikateľov pôsobiacich vo Vajnoroch pri výstavbe materskej škôlky

V minulom mesiaci som listom oslovil investičné spoločnosti, pôsobiace vo Vajnoroch, ohľadom možnosti príspevku na výstavbu novej materskej škôlky.

Dovoľujem si takto naširoko osloviť aj ďalšie firmy, pôsobiace vo Vajnoroch, vo veci výstavby novej modernej materskej škôlky s kapacitou 132 detí. Stará, 60-ročná škôlka nespĺňa hygienické podmienky a funguje len na výnimku. V súčasnosti navštevuje materskú škôlku 93 detí a 20 detí z Vajnory chodí na Východné nádražie (Rendez), kde mestská časť finančne prispieva, a teda navrhovaná kapacita škôlky

nie je v žiadnom prípade zveličená, alebo megalomanská, ako niektorí veční kritici uvádzajú, ale zohľadňuje realitu rozvoja našej dediny v meste. Som rád, že vo Vajnoroch je zvykom mať viac detí a podporujem to, ako aj nevyhnutnú výstavbu škôlky, tak ako aj väčšina mladých poslancov miestneho zastupiteľstva.

Výstavba je plánovaná od 1. 7. 2009 do 30. 8. 2010, momentálne prebiehajú stavebné konania a v krátkom čase (začiatkom apríla 2009) bude vyhlásená súťaž tak na dodávateľa stavby, ako i financujúcu banku. Tento veľmi prospešný projekt

pre našich obyvateľov, ale predpokladám aj pre deti vašich zamestnancov, je finančne značne náročný, hrubý rozpočet je kalkulovaný na sumu 1,3 mil. eur (39 mil. Sk), a celá stavba bude z prevažnej časti financovaná bankovým úverom. Preto si vás dovoľujeme osloviť vo veci spolufinancovania výstavby.

Budeme vďační za akúkoľvek finančnú či vecnú podporu pri výstavbe či zariadení a na rokovania o nich som pripravený.

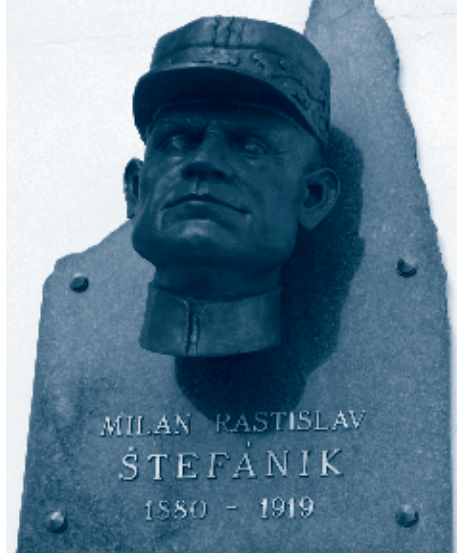
Vopred vám ďakujeme za ústretovosť a pomoc.

JÁN MRVA, starosta

Pietna slávnosť pri Mohyle

Milana Rastislava Štefánika

V predvečer výročia tragickej smrti Milana Rastislava Štefánika usporiadala 30. apríla Matica slovenská 17. ročník vlastivednej pochôdzky po slovenskom juhu. Uskutočnila sa na trase od Šamorína cez Dunajskú Lužnú až k Mohyle Štefánika v Ivanke pri Dunaji, kde pred 90 rokmi počas prvého návratu do Česko-Slovenskej republiky tragicky zahynul pri leteckej nehode.

z Ivanky pri Dunaji Maďarič. Na pietnom zhromaždení pri Mohyle prijali účastníci vyhlásenie oceňujúce slovenské školstvo, kultúru, spoločenský, vedecký a politický život, ktoré vrátili osobnosť Štefánika do národnej pamäti národa.

Aj zástupcovia Vajnor sa zúčastnili na spomienkovej slávnosti pri príležitosti 90. výročia smrti generála M.R. Štefánika pri Mohyle v Ivanke pri Dunaji. Vajnorskí seniori ďakujú pánovi Miroslavovi Jaslovskému – majiteľovi PNEUSERVISU Vajnory, ktorý ich spolu s manželkou sponzorsky dopravil na túto oslavu. Umožnil im pripomenúť a uctiť si pamiatku tohto významného národného hrdinu v dejinách slovenského národa.

Riadime sa jeho odkazom

„Veriť, milovať, pracovať!“

Milan Rastislav Štefánik bol slovenský astronóm, politik, generál francúzskej armády, ktorý v rokoch 1914-1918 organizoval československé légie v Srbsku, Rumunsku,

Rusku, Taliansku a v roku 1918 protisovetskej intervencii na Sibíri. Bol jedným z najvýznamnejších predstaviteľov, ktorý sa aktívne angažoval za vznik Česko-Slovenskej republiky po rozpade Rakúsko-Uhorskej monarchie. Bol tiež členom Národnej rady v Paríži, prvým československým ministrom národnej obrany. Zahynul 4. mája 1919, keď sa jeho lietadlo pri návrate z Talianska zrútilo pri Ivanke pri Dunaji.

EDUARD FAŠUNG

a KLUB SENIOROV VAJNORY

Na pochôdzke sa zúčastnili zástupcovia vlády SR, Kancelárie prezidenta SR, predstavitelia samospráv okolitých obcí a vyše 300 žiakov s učiteľmi zo základných škôl. Minister kultúry Marek Maďarič uviedol, že odkaz M. R. Štefánika vníma v troch rozmeroch. Prvý predstavuje jeho schopnosť presadiť sa aj v prípade, že pochádzal nie z najpriaznivejších podmienok, no bol obdarený vôľou a schopnosťami. Druhý rozmer v jeho schopnosti obetovať sa pre spoločnosť, pre vlasť. Tretí rozmer a odkaz zároveň predstavuje ideál, víziu, ktoré naplňal,“ povedal rodák

Záverečný účet MČ za rok 2008

Uznesením Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Bratislava-Vajnory č. 314/2009 zo dňa 21. mája 2009 bol schválený záverečný účet Mestskej časti Bratislava-Vajnory za rok 2008 bez výhrad.

Mestská časť dosiahla prebytok v čiastke 1190,34 tis. Sk, z toho:

- v bežnom rozpočte príjmy 57816,76 tis. Sk, výdavky 48961,42 tis. Sk a prebytok 8855,34 tis. Sk,
- v kapitálovom rozpočte príjmy 6652,0 tis. Sk, výdavky 15226,00 tis. Sk a schodok 8574 tis. Sk,
- príjmové finančné operácie 909,0 tis. Sk, výdavkové finančné operácie 0,00 Sk a prebytok finančných operácií 909 tis. Sk.

V zmysle zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve vykonala auditorská spoločnosť BASTA AUDIT, s.r.o. audit účtovnej závierky mestskej časti za rok 2008. V nasledujúcich riadkoch uvádzame časť listu audítora vedeniu MČ:

V priebehu vykonávania auditu sme komunikovali so starostom Mestskej časti Ing. Jánom Mrvom, s poradcom starostu Ing. Máriom Schwabom a ďalšími zamestnancami, najmä Ing. Máriou Porázikovou. Nevykonávali sme audit za predchádzajúce účtovné obdobie, ale podľa nášho názoru, ktorý sme si vytvorili jednak na základe samotného auditu a jednak na základe správy a listu predchádzajúceho audítora, môžeme konštatovať, že úsilie celého tímu zamestnancov, ktorí majú podstatný vplyv na účtovnú závierku a účtovníctvo MČ, prinieslo pozitívne výsledky.

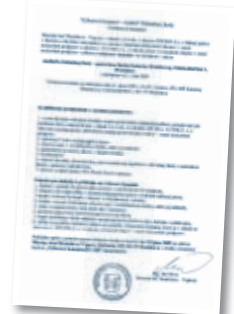
V priebehu overovaného obdobia sa podarilo odstrániť mnohé, aj keď nie všetky nedostatky minulých období, ktoré boli identifikované ako v predchádzajúcom, tak aj v overovanom roku. Systém účtovníctva a vnútornej kontroly je funkčný a prehľadný. Prístup zamestnancov je zodpovedný a profesionálny.

Výberové konanie na riaditeľa ZŠ

MČ Bratislava-Vajnory v súlade s § 4 ods. 1. zákona 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme v znení neskorších predpisov vyhlasuje výberové konanie na obsadenie funkcie **riaditeľa Základnej školy s materskou školou Kataríny Brúderovej, Osloboditeľská 1, 831 07 Bratislava s nástupom od 1. júla 2009**. Výberové konanie sa uskutoční **dňa 25. júna 2009 o 16.30 hodine** v budove ZŠ s MŠ Kataríny Brúderovej.

Kvalifikačné predpoklady a osobitné požiadavky:

1. VŠ vzdelanie druhého stuňa príslušného študijného odboru požadované pre príslušný druh a stupeň školy, v súlade s § 4 ods. 6 vyhlášky MŠ SR č. 41/1996 Z.z. o odbornej a pedagogickej spôsobilosti pedagogických pracovníkov v znení neskorších predpisov,
2. najmenej 5 rokov pedagogickej praxe,
3. absolvovanie 1. kvalifikačnej skúšky alebo jej náhrady,
4. spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu,
5. bezúhonnosť,
6. znalosť školskej, ekonomickej, pracovnoprávnej legislatívy ZŠ s MŠ s právnou subjektivitou,
7. aktívne ovláda prácu PC (Word, xcel, internet).

Požadované doklady k prihláške na výberové konanie:

1. žiadosť o prijatie do pracovného pomeru s profesijným životopisom,
2. doklad o potvrdení dĺžky odbornej pedagogickej praxe, osobitne riadiacej praxe,
3. úradne overená fotokópia o absolvovaní 1. kvalifikačnej skúšky, alebo jej náhrady,
5. výpis z registra trestov (nie starší ako 3 mesiace),
6. písomne spracovaný návrh koncepcie rozvoja školy,
7. kópie certifikátov alebo dokladov preukazujúcich absolvovanie ďalšieho vzdelávania,
8. súhlas na použitie osobných údajov pre potreby výberového konania, ktorý je v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov.

PRÍHLÁŠKU spolu s požadovanými dokladmi žiadame doručiť **do 12. júna 2009** na adresu: **Miestny úrad BA-Vajnory, Roľnícka 109, 831 07 Bratislava** v obálke označenej heslom: **„Výberové konanie ZŠ s MŠ“ (neotvárať)**.

Na ekonomickom oddelení máme šikovné a zodpovedné pracovníčky

Obce a mestské časti sú povinné v zmysle Opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky zo dňa 17. decembra 2008 č. MF/27059/2008-311, ktorým sa mení a dopĺňa opatrenie Ministerstva financií Slovenskej republiky z 8. novembra 2007 č. MF/20414/2007-31, ktorým sa ustanovuje usporiadanie, obsahové vymedzenie, spôsob, termín a miesto predkladania informácií z účtovníctva a údajov potrebných na účely hodnotenia plnenia rozpočtu verejnej správy predkladať metodikovi obce výkazy. Jedným z výkazov je aj výkaz FIN 1-04 – Finančný výkaz o plnení rozpočtu. Metodik obce výkazy zosumarizuje a zasiela ministerstvu financií.

Po obdržaní výkazov FIN 1-04 k 31. 12. 2008 ministerstvo financií žiadalo písomné zdôvodnenie, prečo v uvedených výkazoch sú na položke 111003 – podiel na výnose dane z príjmov fyzických osôb za jednotlivé mestské časti – rozdielne údaje. Za celú Bratislavu tento rozdiel predstavoval plus 390 mil. Sk. Hlavné mesto mesačne zasiela mestským častiam podiel na dani z príjmov podľa prepočítaného koeficientu, ostávajúca časť predstavuje 50 percentný podiel na dani z nehnuteľností.

Tieto položky boli správne rozdelené na podiel na výnose dane z príjmov fyzických osôb a podiel na výnose dane z nehnuteľností iba v dvoch mestských častiach a to v Petržalke a vo Vajnoroch.

JÁN MRVA, starosta

	Názov obce	Rozdiel (v tis. Sk)	Zdôvodnenie rozdielu
1	Bratislava 1 – Staré Mesto	69 300	
2	Bratislava 2 – P. Biskupice	28 288	
3	Bratislava 2 – Ružinov	119 265	
4	Bratislava 2 – Vrakuňa	21 990	
5	Bratislava 3 – Nové Mesto	5 814	
6	Bratislava 3 – Rača	34 712	
7	Bratislava 3 – Vajnory	-1	
8	Bratislava 4 – Dev. Nová Ves	-1 232	
9	Bratislava 4 – Dúbravka	38 912	
10	Bratislava 4 – Karlova Ves	40 703	
11	Bratislava 4 – Lamač	11 674	
12	Bratislava 4 – Záhorská Bystrica	8 524	
13	Bratislava 5 – Jarovce	6 052	
14	Bratislava 5 – Petržalka	0	
15	Bratislava 5 – Rusovce	7 844	
16	Bratislava 5 – Čunovo	5 439	
17	Bratislava hlavné mesto	0	
18	Bratislava – Devín	-6 979	nepredložili výkaz
	Spolu:	390 303 158,95	390 303

Po rekapitulácii investícií na rozvoj obce nestačí ani 20 mil. eur/600 mil. Sk

Za dva roky sa už získalo a preinvestovalo vo Vajnoroch vyše 6,2 milióna eur/188 mil. Sk

Od januára 2007, keď sa začalo pôsobenie súčasných predstaviteľov MČ Vajnory, už prešli dva roky a pár mesiacov. Naše predstavy pred voľbami 2006 sme zakotvili v programe „Urobme si lepšie Vajnory,“ ktorý je stále naším cieľom, postupne napĺňaným, a pri stretnutiach s občanmi práve z neho robíme odpočet.

Na jednej strane sa nám ho darí naplňať, hoci pravda je, že sme mali iné predstavy o rýchlosti jeho plnenia. V súlade s volebným programom, že získame viac prostriedkov pre obec, sa nám podarilo za 2 roky získať a preinvestovať, a nie minúť (!) vyše 188,6 mil. Sk. Išlo o pokračovanie kanalizácie 70 mil Sk (2007, 2008), obnovu fasády MÚ 5 mil. Sk, cyklotrasy – dokumentáciu 2 mil. Sk, rozpočet 2007 – 47,5 mil., rozpočet 2008 – 64,1 mil., školské okná a kuchyňa 3,3 mil. Sk, futbalovo-športové kabíny 1,5 mil. Sk, radary – 0,7 mil. Sk, a to bez predaja majetku či akéhokoľvek úveru či zadĺženia obce!

Pôvodná predstava – rýchlo rozbehnúť vlak, ktorý z vonku vyzeral ako „pribrzdený osobák“ na vedľajšej koľaji“ na ceste z Bratislavy do Čiernej nad Tisou, ktorý čaká na zelenú koľaj niekde pri Trnave, sa v skutočnosti ukázal ako „zabrzdený ťažkopádny nákladník na vedľajšej koľaji“ na parný pohon, ale idúci zotrvačnosťou a aj to v protismere. Vlak teda bolo treba odbrzdiť a vrátiť ho na riadne koľajisko, kadiaľ chodí doprava. Nuž, povedali sme si, nie je to prvá prekážka, či prekvapenie, ktoré nás v živote postretlo, a napokon, sami sme sa takto rozhodli. Dôveru, čo sme dostali vo voľbách v roku 2006 od vás, občanov, máme stále na mysli.

Do najbližších volieb je ešte rok a pol, čo už nie je ďaleko, ale musím konštatovať, že až teraz sme konečne tam, kde sme, a poviem to tak, ako to cítim, bohužiaľ, trochu naivne sme očakávali, že budeme v januári 2008. O čom hovorím? O odbrzdení vagónu a zaradení ho na riadnu trať. V prvom rade bolo potrebné personálne reorganizovať celý úrad, posilniť niektoré oddelenia, odhadnúť, kde pridať a kde ubrať, zmeniť odmeňovanie, zaviesť pohyblivú zložku mzdy a začať MOTIVOVAŤ! Osobne považujem personalistiku za jednu z najťažších oblastí, s akou som sa pri výkone svojich doterajších zamestnaní stretol. A bolo to rovnako veľmi dôležité už pri podnikaní so študentmi počas vysokoškolského štúdia, ako pri vedení tímu predajcov v bankovom sektore či zakladaní výrobných spoločností. Aj vďaka týmto skúsenostiam sa začal formovať na „úrade“ tím, samozrejme, s chybami a omylmi, bez ktorých to nejde asi v ničom, ktorý dnes naozaj „šliape“. Pohľad „zvonku“, dobre chápem, sám som ho mal pred časom rovnaký, je kritický, nič neodpustí, a nie vždy chápe. No tak to má byť, je to rovnaké, ako keď čakáme u lekára na diagnózu, vtedy sa obávame, čo bude..., a keď už sme z najhoršieho vonku, už to nebolí, vtedy hodnotíme všetko, od čistoty oblečenia lekára cez jeho pozdravenie a poradovník v čakárni až... Rovnako je to na úrade.

Vrátim sa ešte do roku 2007, resp. len taký rýchly exkurz po dnešné dni: vznik Vajnorskej podpornej, s.r.o., hľadanie spôsobov, ako ekonomicky efektívne pomôcť, začínali sme s rozpočtom asi 25 mil. Sk a potrebovali sme vyše 600 mil. Sk, nie na osobnú potrebu, ale na tie ozaj najpálčivejšie problémy, ako východný obchvat 290 mil. Sk, dokončenie kanalizácie 150 mil. Sk, zdravotné stredisko – rekonštrukcia 40 mil. Sk, základná škola (zateplenie, okná, strechy, vnútorný areál, školská jedáleň, pripojenie na kanalizáciu cez lapol, zlepšenie vybavenia...) 20 mil. Sk, škôlka nevyhovujúca hygienicky ani kapacitne 39 mil., spomaľovače, farebné prechody, radary či semaforey na Roľníckej „diaľnici“ a iných cestách 15 mil., dezolátny stav chodníkov na mnohých uliciach 5 – 35 mil. Sk, nedostatok, resp. zlý stav zelene, jej údržba, akútny nedostatok športovísk, smetných košov, košov na psie exkrementy, totálne pustnúci „ľudový dom“ 35 mil., predpoklad rekonštrukčných prác, revitalizácia námestia 20 mil. Sk ..., a to dnešné hodnotenie a detailné chápanie sme nemali za deň, týždeň či mesiac, no mnohé veci postupne vyplávali na povrch (a niektoré ešte stále prichádzajú...), ale brutto čísel sme zrátali veľmi rýchlo, a do smiechu nám veľmi nebolo.

Ak si rozumný človek, skúsený hospodár dá na papier fakty a čísla a konštatuje, že má asi 31 mil. Sk rozpočet na rok a potrebuje 600 mil. Sk, jednoduchou matematikou zráta, že vykonať uvedené veci bude trvať asi tak 20 rokov. A to naozaj neberiem do úvahy bežnú prevádzku úradu, rutinné činnosti, stav techniky, odmeňovanie zamestnancov, energie, poštovné, materiál, dopravné, matriku, školenia, poisťné, ohlasovníu, príspevky na deti, na dôchodcov, dotácie klubom, kultúre, športu atď.

Nuž, 20 rokov to je trochu veľa, podme na to inak, povedali sme si a naštartovali rôzne cesty – niečo navýšiť do „obecného“ rozpočtu od mesta, niečo pridať rozumnejším hospodárením s majetkom, upraviť dlhoročné podhodnotenú cenu nájmov a prenájmov, niečo získať od organizácií, ako BVS (veď aj pre nich je lepšie, ak majú pripojených viac klientov), hoci to nie je vždy tak, že veľa klientov – veľa spokojnosti..., niečo práve vďaka ekonomickým aktivitám Vajnorskej podpornej (rekonštrukcia kuchyne, športové kabíny, ľadová plocha a iné), niečo hľadaním nových partnerov v ozajstných verejných súťažiach (napr. zdravotné stredisko, kde celý transparentný proces trval vyše roka), niečo plánovaním úveru, samozrejme, v súlade s rozpočtovými pravidlami a príspevom investorov (nová škôlka), niečo s čiastočným využitím nadácií a fondov a vlastnými zdrojmi (zateplenie základnej školy plánované na toto leto), niečo s príspevom sponzorov (úpravy zelene na Svätajurskej, dožinky, plesy,

streetball, ľadová plocha...), niečo s EÚ fondmi, kde je naša spoluúčasť iba 5 percentná (plánujeme námestie a športové ihrisko, realizoval sa úrad čiastočne, kniha Naše Vajnory, prebieha vzdelávanie zamestnancov), niečo znížením nákupných cien tovarov a služieb (rozhlás, zimná údržba...), niečo zmenou používania externých služieb za vlastné pri značnom ušetrení (údržba zelene) a ešte oveľa viac využitých ciest a smerov.

Veľa vecí navonok akoby nebolo vidieť, ale ich príprava bola náročná, tak na čas, ako i na ľudí a financie. Už za pár týždňov, pevne dúfam, že stromy začnú rodiť a všetci budú môcť začať ochutnávať ovocie. Postupne o tom budú ďalšie správy vo Vajnorských novinkách, a tým prvým je v letných mesiacoch úprava vzhľadu základnej školy (výmena ďalších okien, zateplenie strechy, ako i fasády). Prebehne vnútorná rekonštrukcia budovy vedľa jedálne, kde bude dočasne umiestnená materská škôlka, počas výstavby novej 132-miestnej škôlky na mieste súčasnej 89-miestnej už dávno nevyhovujúcej.

No aj to má svoje hranice, ďalší rozvoj, resp. dokončenie nevyhnutných vecí už bez úveru, konkrétne na škôlku, nepôjde. Úver je nastavený tak, aby sme ho začali splácať po dokončení kanalizácie, takže prostriedky dosiaľ používané ako spoluúčasť voči BVS približne 7 percent ročnej investície, priemerne asi 3 – 5 mil. Sk ročne, budú používané na tento úver na 10 rokov. Používam ešte sumy v koruách, hoci máme euro, ešte nám to akosi ľahšie dáva predstavivosť, čo a za koľko.

Naozaj sme sa snažili a snažíme riziko minimalizovať a rozdeliť, komunikujeme a radíme sa s mnohými skúsenými, tak obyvateľmi, ako aj podnikateľmi Vajnora, poslancami či komunálnymi politikmi okolitých obcí a mestských častí, a aj ich zásluhou používame mnoho spôsobov na dosiahnutie cieľa – „dediny v meste“, pri neohrození samotnej obce, a to z hľadiska ekonomického, alebo jej kultúrnych či historických tradícií.

A to som vôbec nehovoril o politike, politikárčení, lobovaní, hlasovaní, pošuškávaní, ohováraní, nosení zaručených informácií, ako to bude či nebude, poslanecovaní či „tlakoch investorov“, pamiatkárov, „dobrých známych“, „bývalých politických priaznivcov“ či „pivových“ fanúšikov... to všetko je a vždy bude, niekde viac, niekde menej. Tento článok chce iba vniesť trochu svetla do života „úradu“ z pohľadu človeka, ktorý je na svojom mieste v prvom rade pre budúcnosť detí tejto obce, budúcnosť svojich detí a takisto všetkých ľudí, ktorí majú radi Vajnory, chcú si v nich nájsť ten svoj kúsok, a je jedno, či tu majú rodnú hlinu už tisícročia, alebo prídu iba zajtra.

MÁRIO SCHWAB
poradca starostu

Transparentné a efektívne nakladanie s verejným majetkom

Poslanci NR SR v schválili novelu zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a zákona č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov, ktorej časť pripravila organizácia Via Iuris v spolupráci s tímom právnikov. Uvedené novely sú mimoriadne významným príspevkom k transparentnému a efektívnemu nakladaniu s verejným majetkom.

Novela reaguje na prax niektorých slovenských samospráv, pri ktorej dochádza k predaju majetku, alebo jeho prenájamu za cenu výrazne nižšiu, než je trhová cena. Obce či vyššie územné celky (VÚC), teda samosprávne kraje predávajú majetok za cenu, ktorá nie je určená ani výsledkom súťaže, ani znaleckého ohodnotenia. Navyše sa nakladanie s majetkom deje často bez informovania obyvateľov, povedala Zuzana Aimaq-Fialová, riaditeľka združenia Via Iuris.

Od prvého júla by mali obce a VÚC predávať a prenájať svoj majetok vo verejnej obchodnej súťaži, dražbe alebo minimálne za cenu podľa znaleckého posudku. Takýto priamy predaj, podľa znaleckej ceny, je však možný iba v prípade, ak hodnota majetku je nižšia ako 40 000 eur. Uvedené pravidlá by mali zabezpečiť čo najvyššie zhodnotenie verejného majetku. Novela obsahuje aj okruh výnimiek, keď by súťažné pravidlá boli pre

obec zbytočne zatažujúce, nevhodné či dokonca nevýhodné. Tieto prípady sú uvedené vo výnimkách a je to napríklad pri prevodoch pozemkov pod stavbou, vecí malej zostatkovej hodnoty alebo prípady, v ktorých to trojpätinovou väčšinou schváli obecné zastupiteľstvo. Ani vtedy nesmie ísť cena pod úradný odhad, lebo v nadväznosti platí právna úprava zákona o štátnej pomoci.

Obce a VÚC by mali po účinnosti noviel tiež zverejňovať všetky zámery predaj alebo prenájať svoj majetok, a to v lehote 15 dní na svojej úradnej tabuli, na internetovej stránke obce a v regionálnej tlači. Táto povinnosť by mala prispieť k transparentnosti pri nakladaní s majetkom a zabezpečiť obyvateľom obce a VÚC informovanosť o nakladaní s ním.

Významným a novým prvkom, ktorý novely prinášajú, je poskytnutie práva obyvateľovi obce a VÚC podať návrh na súd na určenie neplatnosti prevodu.

V záujme právnej istoty ďalších nadobúdateľov je toto právo obmedzené na čas jedného roka odo dňa prevodu. Určenie neplatnosti sa možno domáhať v prípade, ak majetok nebol prevedený súťažou, dražbou alebo za cenu podľa posudku, okrem stanovených výnimiek.

Novely zákonov vytvárajú bezpečný právny rámec pre predstaviteľov samospráv, ktorí sa môžu stretávať s tlakom na predaje majetku spôsobom, ktorý bol pre obec nevýhodný. Jasné pravidlá znižujú priestor na korupciu a tým chránia každého, kto chce s verejným majetkom nakladať hospodárne.

Celý projekt sa realizoval s podporou Veľvyslanectva USA v SR. V Národnej rade SR ho zo 122 prítomných poslancov podporilo 121. Ide o pomerne vzácny prípad, keď iniciatíva mimovládnej organizácie sa stretla so zákonodarným pochopením tak poslancov vládnej koalície, ako aj opozície.

Schválená novela zákona o majetku obcí čaká ešte na podpis prezidenta SR Ivana Gašparoviča, ktorý ju však s najväčšou pravdepodobnosťou nepodpíše. Listom ho k tomu už vyzvalo Združenie miest a obcí Slovenska, ako aj Únia miest Slovenska.

EDUARD FAŠUNG

Bratislavský kraj v 3D-vizualizácii

Bratislavský samosprávny kraj (BSK) na svojom webportáli sprístupnil geografický informačný systém, ktorý ponúka množstvo informácií o celom regióne. Slúžia nielen obyvateľom kraja, jeho návštevníkom, ale aj samotným obciam a mestám či investorom. Na tento projekt, s celkovým rozpočtom 132.776 eur (41 miliónov Sk), BSK, ako správca geoportálu, získal 50 percent finančných prostriedkov z Európskeho fondu pre regionálny rozvoj, zo štátneho rozpočtu 45 percent a päť percent pokryl z vlastných zdrojov.

BSK na svojom geoportáli ponúka podrobnú orientačnú mapu, farebnú ortofotomapu a účelovú katastrálnu mapu. Ponúka vyhľadávanie miest, obcí a ulíc a ako jediný na Slovensku umožňuje vyhľadávanie adresných bodov, teda nielen ulice, ale aj číslo domu či PSČ. Geoportál sa jednoducho ovláda, prehliadač tematickej mapy ponúka pohodlnú a plynulú

navigáciu, okrem grafických ovládacích prvkov sa dá mapa plne ovládať myšou. Mapové okno zobrazuje údaje tvoriace digitálnu mapu Bratislavského kraja, ktoré sú zoradené do tematických vrstiev podľa oblastí v pôsobnosti BSK. Údaje možno zobrazovať na podklade farebnej ortofotomapy, orientačnej mapy, alebo účelovej katastrálnej mapy. Zaujímavosťou geoportálu je 3D-vizualizácia modelu Bratislavského kraja, ktorú je možné prehliadať vo voľne šíriteľnom prehliadači GeoShow3D Lite.

Cieľom Geoportálu BSK je aj rozvoj jednotlivých miest a obcí v regióne. Pracovníci niektorých mestských častí Bratislavy, miest a obcí v kraji prešli školením, na ktorom si osvojili základnú prácu s geoportálom. BSK zabezpečil pre obce v kraji 76 počítačov, aj ktorých pomocou sa geoportál dopĺňa novými a aktuálnymi informáciami.

KATARÍNA KRAPKOVÁ, Úrad BSK

Spomienka na Máriu Ďuričkovú

V stredu 6. mája sa v miestnej knižnici uskutočnilo milé stretnutie, keď naším hosťom bola pani Emilia Runová – dlhoročná osobná priateľka spisovateľky Márie Ďuričkovej. Bývalá učiteľka pútavým spôsobom porozprávala tretiaťom zo ZŠ s MŠ Kataríny Brúderovej zaujímavosti zo života a tvorby spisovateľky. Pútavé rozprávanie pani Runová spestrila krátkymi ukážkami z viacerých knížiek Márie Ďuričkovej, ktoré si priniesla so sebou. Deti sa dozvedeli, ako sa zoznámili, že meno Ďuričková používala ako pseudonym, koľko mala detí, aký film bol nakrútený podľa jej knížky... Naši čitatelia – tretiaci, ktorých priviedla pani učiteľka Drahuša Muchová, sa tiež nenechali zahanbiť, pripravili si veľa otázok a besedovali spolu o knížkach, ktoré prečítali. Na záver sme si sľúbili, že vytvoríme v knižnici „Políčku kníh Márie Ďuričkovej“.

HELENA PAULENOVÁ

Výpis z uznesení z 21. riadneho zasadnutia

Miestneho zastupiteľstva MČ Bratislava – Vajnory konaného 21. mája 2009

MIESTNE ZASTUPITEĽSTVO PO PREROKOVANÍ: zobralo na vedomie

- informáciu o plnení uznesení MZ Bratislava – Vajnory
- informáciu o výsledku výberového konania na funkciu riaditeľa Základnej školy s materskou školou Kataríny Brúderovej
- vyhodnotenie zimnej sezóny 2008/2009 prevádzkovania mobilnej ľadovej plochy v Mestskej časti Bratislava – Vajnory
- správu nezávislého audítora pre poslancov Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Bratislava-Vajnory o overení účtovnej uzávierky a hospodárenia Mestskej časti Bratislava-Vajnory k 31. 12. 2008 a stanovisko miestneho kontrolóra Mestskej časti Bratislava-Vajnory k záverečnému účtu Mestskej časti Bratislava-Vajnory za rok 2008.
- Správu o hospodárení Vajnorskej podpornej spoločnosti, s. r. o.
- stanovisko Krajského stavebného úradu v Bratislave, č. A/2009/701-5 HOM k návrhu zadania na vypracovanie Územného plánu zóny v území budúcej výstavby vedecko-technologického parku CEPIT z februára 2009
- informáciu o projekte „Park pod Lipami“
- informáciu investora o stave urbanistickej štúdie v lokalite letiska Vajnory

vyhlásilo

- výberové konanie na obsadenie funkcie riaditeľa ZŠ s materskou školou Kataríny Brúderovej, Osloboditeľská 1, Bratislava – Vajnory, s nástupom dňa 1. júla na deň 25. máj 2009 o 16. 30 hod. v priestoroch ZŠ s MŠ Kataríny Brúderovej

schválilo

- informáciu o hospodárení Základnej školy s materskou školou Kataríny Brúderovej Osloboditeľská 1 za 1. štvrtrok 2009
- všeobecne záväzné nariadenie MČ Bratislava – Vajnory č. 4/2009 o bližších podmienkach poskytovania finančných prostriedkov a spôsobe realizácie opatrení sociálnej ochrany detí a sociálnej kurately
- celoročné rozpočtové hospodárenie Mestskej časti Bratislava-Vajnory za rok 2008 bez výhrad, záverečný účet Mestskej časti Bratislava-Vajnory za rok 2008, ktorý vykazuje:
 - v bežnom rozpočte príjmy 57.816,76 tis. Sk, výdavky 48.961,42 tis. Sk a prebytok 8.855,34 tis. Sk,
 - v kapitálovom rozpočte príjmy 6.652,0 tis. Sk, výdavky 15.226,0 tis. Sk a schodok 8.574 tis. Sk,
 - príjmové finančné operácie 909,0 tis. Sk, výdavkové finančné operácie 0,0 Sk a prebytok finančných operácií 909 tis. Sk.
- prebytok rozpočtového hospodárenia po vylúčení finančných operácií vykázaný v záverečnom účte Mestskej časti Bratislava-Vajnory za rok 2008 vo výške 281,34 tis. Sk., celkový prebytok rozpočtového hospodárenia vykázaný v záverečnom účte Mestskej časti Bratislava-Vajnory za rok 2008 v sume 1.190,34 tis. Sk.
- tvorbu a použitie prostriedkov peňažných fondov Mestskej časti Bratislava-Vajnory a Výsledné zúčtovanie finančných vzťahov k rozpočtovej organizácii a mestskou časťou založenej spoločnosti za rok 2008 a finančné usporiadanie celkového hospodárenia mestskej časti za rok 2008 s prebytkom pre účely tvorby peňažných fondov vo výške 1.190,34 tis. Sk. vprídel prebytku rozpočtového hospodárenia Mestskej časti Bratislava-Vajnory za rok 2008 pre účely tvorby peňažných fondov vo výške 1.190,34 tis. Sk:
 - Do rezervného fondu (povinný prídel 10 %) 119.034,0 Sk

- Do rezervného fondu (rezerva) 1.071.306,0 Sk a použitie rezervného fondu vytvoreného z prebytku hospodárenia za rok 2008 vo výške 1.071.306,0 Sk na:
 - financovanie pokračujúcej výstavby kanalizácie 1.071.306,0 Sk
- podľa ustanovení zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov podľa príslušných ustanovení zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení prijatie úveru vo výške 918 832 EUR poskytnutého zo strany Dexia bankou Slovensko a.s. za účelom financovania kapitálových výdavkov mestskej časti podľa predloženej ponuky a poveruje starostu MČ k podpisu Zmluvy o termínovanom úvere s DEXIA bankou Slovensko, a. s.
- hospodársky výsledok Vajnorskej podpornej spoločnosti, spol. s r. o. za rok 2008
- Matúša Bednára, bytom Bratislava – Vajnory, Tomanova 100 za nového člena Komisie športu, voľnočasových aktivít a občianskych združení
- zadanie na vypracovanie Územného plánu zóny v území budúcej výstavby vedecko-technologického parku CEPIT, február 2009
 - s pripomienkami s návrhom Dodatku č. 3 Štatútu hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy
 - s realizáciou projektu „Revitalizácia centrálnej zóny Vajnory“ a zabezpečením financovania celkových výdavkov projektu vo výške 800 000 € zo zdrojov MČ Bratislava – Vajnory počas celej doby jeho realizácie, pričom výška spolufinancovania MČ Bratislava – Vajnory predstavuje sumu 40 000 €, čo činí 5 % celkových oprávnených výdavkov
 - s realizáciou projektu „Revitalizácia verejného priestranstva MČ Vajnory – zóna Rybníčná“ a so zabezpečením financovania celkových výdavkov projektu vo výške 350 00 € zo zdrojov mestskej časti Bratislava – Vajnory počas celej doby jeho realizácie, pričom výška spolufinancovania MČ Bratislava – Vajnory predstavuje 17 500 €, čo činí 5 percent celkových oprávnených výdavkov
 - navrhovanú výšku poplatku pre účastníkov zájazdu 279 € (8 405 Sk), dospeli (v cene je ubytovanie s raňajkami v Ríme, v Alviane sú raňajky a večere, letecká doprava Bratislava – Rím a späť, poistenie, vstupné) 139 € (4 187 Sk) dieťa do 12 rokov 139 € (4 187 Sk) účinkujúci hudobnej skupiny Shine 139 € (4 187 Sk) organizátori MČ Bratislava – Vajnory a vedúci zájazdu bez úhrady sprievodca

JE TO ZODPOVEDNÉ?

Asi v polovici rokovania ostatného miestneho zastupiteľstva po krátkej prestávke z dôvodu informovania poslancov o ponukách bánk na úver pre výstavbu škôlky, opustili rokovaciu sálu bez ospravedlnenia poslanci Fekete a Uhlár. Základné inštrukcie k prijatiu úveru bankami si vypočuli u starostu s tým, že podrobnosti si vypočujú na miestnom zastupiteľstve, avšak k tomu a ďalšiemu bodu sa už nedostavili.

Nezúčastnili sa rokovania o prijatí úveru, o hospodárení Vajnorskej podpornej spoločnosti, ale ani časti rokovania o územnom pláne zóny CEPIT. Tieto témy hýbu celou vajnorskou spoločnosťou a nevyhnutný úver ovplyvní hospodárenie mestskej časti na jedno ďalšie desaťročie.

Je postoj týchto poslancov zodpovedný, alebo je alibistický? Bol taký problém požiadať o prerušenie rokovania? Posúdenie ich správania necháme na Vás, obyvateľoch Vajnory.

Šéfredaktor VN

Boží muž lesov a lúk

HUBERT

Rozprávka pre všetkých

Dávno – pradávo v ďalekej krajine, zalesnenej košatými dubmi a voňajúcimi ihličnanmi, žila rodina malého princa Huberta. Hubert sa dobre učil a vynikal v športových disciplínach tých časov. Najradšej však mal lukostrelectvo. A bol veľmi šikovný. Veru, v streľbe lukom predstihol každého. Miloval prechádzky lesom, ale aj šírymi poliami a s radosťou sa stretával so zvieratkami. Každú svoju voľnú chvíľu využil na to, aby strávil čas v prírode s lukom v ruke. Princ Hubert bol veľmi pekný chlapec. Mal vlnité hnedé vlasy, belasé, čisté oči a ušľachtilé rysy tváre. Bol rumenným* mladíkom v zelených zamatových šatách, ozdobených vzácnymi čípkami. Na hlave nosieval slušivú baretu s rodovým erbom. Povahu mal milú, tvár usmievavú, bol úctivý, úslušný, vždy ochotný pomôcť. Preto si ho každý rýchlo obľúbil. Žiaľ, mal však jednu chybu, a to veru nie malú – bol veľmi roztapašný. V lese, či na lúke vymýšľal všelijaké naháňačky zvieratiek, plašil ich rôznymi spôsobmi, chytal ich do pascí, a čo je najhoršie, triafal do nich šípmi hlava-nehlava. Darma ho napomínali rodičia, samopašnosti v prírode sa nevedel zriecť. Jedine v tomto neposlúchal rodičov.

Jedného dňa si Hubert veselo kráčal po cestičke vedúcej z mesta. V dobrej nálade si už hodný čas popískoval, sem-tam si aj zanôtil, ba aj zakričal, zaujúkal, až zavýskal. Cestička viedla od hradieb mesta do voľnej krajiny s farebnými pásmi polí a sýtozelených lúk. V jednej ruke držal zlatý luk, darček od otca k štrnástym narodeninám a v druhej ruke palicu. A tou palicou švihal po pšeničných klasoch, ktoré dozrievali vo voňavom láne na pokraji cesty. Zrazu spoza stebiel obilia majestátne vystúpil veľký vták v pestrom rúchu ligotavého peria. Bol to mimoriadne krásny bažant so zlatou korunkou na hlave. Postavil sa pred Huberta a ľudským hlasom riekol:

– Hubert, mal by si sa hanbiť za takéto správanie, ubližuješ nám, zvieratkám, a tak aj matke prírode. Veď len týmto tvojím nezbedným šviháním po obilí si vyplašil zajaca, ktorý sa ozlomkrk ratuje, aj milú prepelicu, ktorá úzkostlivo pobehuje hore-dolu a, hľa, aj škovránky, ktoré tak lúbezne švitoria vo sviežom ráne, teraz bojazlivo

pištia vo svojom hniezdočku. Spôsobil si im stres***, a tak si ohrozil ich zdravie. Každé zvieratko, vtáčik, motýľ, chrobáček, má svoju úlohu, ktorú môže splniť len ono. Ak mu ublížiš, ochorie, alebo zahynie a nikto a nič ho nenahradí. Tak si svoju úlohu nebude môcť splniť, a to je na škodu každému, najmä ľuďom. Ty si to neuvedomuješ a ešte nechápeš, aké zlo páchaš, lebo si ešte mladý. A práve preto musíš poslúchať rodičov a múdrych starších.

Hubert bol prekvapený zo stretnutia s kráľom polí a ešte viac z jeho výčitiek. Ledva sa spamätal a už začul uchu lahodiace huť-ut-huť, huť-huť-huť a na to zvláštny tajomný chrapot. A čo nevidí, hľa, pomaly prichádza krdlik prepelíc spolu s chrapkáčom poľným. Za nimi sa opatrne prikráda bledosivá jarabica a malými výskokmi zajko – bojko s ovisnutými ušami. Rýchlo, aby nezmeškal, pribehol aj malý plch s granátovými* očkami a kožušinkovým chvostíkom. Za ním sa neobratne ťahá hraboš poľný. Krtko sa tiež poponáhlal a vykukol zo svojho krtinca. Vtom prileteli škovránky, zakrúžili nad Hubertom, zatríčkovali a zosadli na okraj cestičky. Lahodným letom pristála aj hrdlička poľná. A z výšin, na celé toto

zvláštne stretnutie, ostrým zrakom dohliada jastrab krahulec.

Všetky zvieratká sa pridali k svojmu kráľovi ako jeho sprievod a spoločne prosili Huberta, aby sa k nim správal dobre, šetril ich a pomáhal im. Hubert sa cítil zahanbený a prisľúbil, že sa bude krotiť a že zvieratkám viac nebude ubližovať. Keď sa kráľ – bažant hrdo obrátil na odchod, na slnku sa tak oslnivo zajagalo jeho rúcho, až sa Hubertovi od krásy zatajil dych. Od krásy zakývali hlávkami aj sýtočervené vlčie maky a nežné nevädze. Potom sa kráľ poľných zvierat vrátil do voňavého pšeničného lánu a rozišla sa aj jeho suita**.

Hubert na chvíľu ostal akoby prikovaný od silného dojmu, ktorý práve prežil a snažil sa usporiadať svoje myšlienky. Potom vykročil po cestičke, ktorá viedla do lesa. Tu začul zaujímavé du-du-dukane a o chvíľu už aj zbadal na smrekovom konári sediaceho dudka so vztýčeným chocholom.

– Aký pekný je ten vták, – hútal v duchu, má páskovaný bielo-hnedý šat, oranžovú košeľu a chochol ako nejaký víťazoslávny veniec. Rád by som ho mal doma v klietke, aby som sa naňho mohol hocikedy pozeráť. Veď ja ho chytím, nastavím mu pascu!

Vtom z húštiny vyskočila srnka a na počudovanie sa za ňou niesol nádherný závoj. Bol čarovne prepletaný stokráskami a nezábudkami. A obletovali ho blankytne motýle. Takýto jemný pôvab ešte Hubert vo svojom živote nevidel!

– Hádam sa tá srnka nebude vydávať? – pomyslel si prekvapene.

Srnka sa len mihla pred ním a veľkou rýchlosťou zmizla v húštine. Po malej chvíli sa zjavil srnec, ktorý bežal za ňou.

– Ako sa majú tieto zvieratká radi, – hovoril si Hubert. – Ale ja toho srnca zastrelím! Chcem sa popýšiť svojou šikovnosťou! Nech ma obdivujú doma na zámku, že som už pravý poľovník. A už aj strkal ruku do tulca, aby bleskovo vybral šíp.

Pokým natáhoval luk, sadla mu na tetivu*** naježená sojka a nahnevane skríkla:

– Neopováž sa postreliť srnca, veď slávi zásnuby!

Kým ju Hubert odohnal, srnec už dávno zmizol z dohľadu. Nadurdený Hubert pokračoval lesnou cestičkou. Palicou tentoraz búchal po kríkoch a kmeňoch stromov. Veru, už zabudol na sľub, ktorý dal kráľovi-bažantovi. Zrazu zbadal nad húštinou, na konárikoch liesky majstrovsky vypletené vtáčie hniezdo. Vzápätí už aj stál pod ním a strkal palicou do hniezda. Ničil ho a mal veľkú radosť, keď videl, ako z neho vypadávajú malé belasé vajíčka. Snažil sa ich chytať, ale nedarilo sa mu. Preto potom zúrivo rozhrňal rastlinstvo húštiny, hľadajúc vají-

ka po zemi. A tu, čo nevidí? Pod klenbou nízkeho kríka, na mäkkom koberčeku pažite, leží krásne mláďatko srnky lesnej. Malo takú milú tváričku a bodkovanú kožušinku, že Hubert ihneď skočil k nemu, vzal ho do náručia a fujazdil s ním domov. Po ceste na lúčke ešte párkrát rozkopol striešku vysokého hriba – bedle jedlej aj tmavohnedý klobúčik masliaka. Vôbec mu nenapadlo, že by niekto tieto hríby veľmi rád a opatrne nazbieral do košíka, a urobil si z nich chutnú večeru.

V tom čase, keď Hubert vchádzal do brány mesta, objavila sa na oblohe Večernica*. V duchu si pomyslel, že sa dobre vyspí a zajtra sa opäť vyberie do lesa. Veď je tam tak pekne a tak veľmi zaujímavo!

Prešli roky. Hubert dospel v silného, urasteného muža. Mal dobré srdce a šlachetné spôsoby. Bol skutočným krásavcom! Naozaj bol naňho pekný pohľad aj preto, že bol stále rozjarený, sršal milotou a veselosťou. Táto veselosť však, žiaľ, často prerastala do nespútanosti až bujarosti. Vtedy pô-

sobil dojmom neviazanej divokosti. A ako miloval radovánky - hodovanie a pijatiky! Po vášnivých honoch a poľovačkách zasedol so svojimi kumpánmi a hodoval celú noc, až do bieleho rána. Po takto prebdených nociach sa opäť vybral do lesa a poľoval a poľoval. Takže samopašnosť, ktorá mu ostala z detstva, dozrela v náruživosť, ktorú si odniesli zvieratá na svojom zdraví, či živote.

Napriek zlému správaniu sa voči prírode Pán Boh ho obdaril veľkým šťastím. Poslal mu za manželku nežnú devu - Floribanu. Floribanu mal Hubert veľmi rád. Často chodievali spolu do prírody a obdivovali rozmanitosť a nádheru rozkvitnutých lúk, dozrievajúcich polí a sviežosť lesov. Veľmi radi sa prechádzali aj na brehu Bieleho plesa. Tu potom Hubert usadil Floribanu na granitovú**skalu, spod ktorej dovysoka vyrastal trs modrých zvončekov. Na hladine plesa sa odzrkadľovala zeleň okolitých lesov a tiež slnkom rozjasená obloha. Hubert mal pocit, že takto kladie k nohám svojej milovanej žene celé nebo i zem. A, samozrejme, svoje srdce. Veru, krajšieho

kráľovského trónu na svete nebolo! No, ani krajšej hudby na svete nebolo, než keď si zasedali na konár rozvoňanej limby vtáčky a trilkovali z plného hrdla na slávu Stvoriteľa. Krásou spevu vynikal nielen slávik, ale aj sedmohlások, drozd, červienka, penica i škovránok stromový. Potom, keď sa podvečer vracali domov, sprevádzala ich sladká vôňa kvetov. A len oni počuli tiché, tajuplné vyzváňanie drobných zvončekov konvaliniek. Tých snehobielych zvončekov, ktoré neprestajne oslavovali sviatok lásky. V dňoch letného slnovratu ich zas radi odprevádzali svetlušky svätajónske a rozradostene im svetielkovali na cestu. Na cestu šťastia.

Hubertovo šťastie s Floribanou, žiaľ, netrvalo dlho. Jeho manželka náhle zomrela. Hubert zlomený bolesťou sa ešte častejšie utiekal do lesov. Na svojom snehobielym tátošovi divoko jazdil po lúkach a lesoch. A vôbec nešetril prírodu. V rýchlosti cvale lámal vetvy stromov, dlávil porast a spod kopýt koňa mu len horko-fažko unikali drobné zvieratká. Neľútostne rozšliapal všetko, čo mu prišlo do cesty. Na stráni vbíhol medzi pokojne sa pasúce stádo muflónov a rozohnal ich na všetky strany. Na čistinke* zámerne prekvapil odpočívajúcich danielov s nádhernými parohami, čím im na smrť rozbúchal srdcia. A pritom stále, ba čím ďalej tým viac, náruživo, neviazaným spôsobom holdoval lovu.

Jedného aprílového rána, keď sa celá príroda kúpala v kvapkách rosy a na konároch stromov ešte viazli útržky hmly, nastal okamih, keď slnko obsypalo brilantmi stromy i rastlinstvo. Za tohto mimoriadneho jagotu Hubert zbadal na lúčke statného jeleňa.

- Hneď bude môj, už aj ho odstrelím, - povedal si v duchu.

Jeleň v tú chvíľu majestátne zmizol v húštine. Nazlostený Hubert ho začal prenasledovať. Nie však dlho. Jeleň mu z húštiny vyšiel oproti. Medzi parohami mu svietil kríž, z ktorého sa mu prihovril Spasiteľ sveta. Hubert oslnený nebeskou žiarou, ktorá sálala z kríža, zosadol z tátoša a padol na kolená. Vtedy Ukrižovaný k nemu prehovoril:

- Hubert, prečo jednostajne lovíš lesné zvieratá? Je už načase, aby si začal hľadať mňa, lebo ja som Pán neba i zeme. Ja som tvoj Boh. Som pravá Láska. Láska, ktorá nikdy nezanikne, naveky pretrvá.

Udivený Hubert ticho odpovedal:

- Pane Bože, už viackrát som o tebe počul. Ale nepoznám Ťa, nič o Tebe neviem, a preto vlastne ani neviem, prečo Ťa mám hľadať. Čo mám robiť, aby som Ťa spoznal a mal rád?

Ježiš z kríža mu riekol:

- Choď k biskupovi Lambertovi do Maas-trichtu**. Bude ťa učiť z Písma*** a z neho ma spoznáš. Naučíš sa aj opravdivo milovať. Naučíš sa všetkému, aby si bol šťastný a mohol žiť naveky.

(Pokračovanie na s. 12)

(Dokončenie zo s. 11)

Keď Pán zo svietiaceho kríža dopovedal, jeleň zmizol. Zamyslený Hubert sa vrátil domov. Od tohto dňa sa celkom zmenil. Hneď na druhý deň odišiel k biskupovi Lambertovi a ten ho zasvätil do tajov Písma. Z Písma vyžarovalo to isté svetlo, čo z kríža, ktoré sa mu zjavilo v lese. Cez toto svetlo spoznával Najvyššieho Pána neba i zeme. Žasol nad jeho láskou a učením. Odhaľovalo mu krásu sveta a života. Miloval Pána a chcel mu z celého srdca slúžiť. Preto už nestrácal viac čas radovánkami a vášnivými poľovačkami. Začal si vážiť prírodu a pozeral sa na ňu ako na úžasné dielo Stvoriteľa. Začal ju správne milovať. Až natoľko, že stále chcel byť v nej. No už iným spôsobom, ako doteraz. Stal sa pustovníkom, žil v jaskyni a celý deň chválil Pána Boha za jeho skutky. Uvedomoval si, že príroda je pre ľudí veľkým Božím darom a že je ich povinnosťou chrániť ju a pomáhať jej. Veľmi ľutoval, že ešte nedávno znepríjemňoval život zvieratám, že ich zo samopašnosti zraňoval a zabíjal, a vôbec, že ničil v lese či na lúke všetko, čo mu prišlo pod ruky alebo pod nohy. Vrucne sa modlil za to, aby ľudia pochopili, akým veľkým darom je príroda a aby sa každý z jej krásy a užitočnosti radoval.

A aké mal Hubert – pustovník krásne obydlie! Vysoko nad jeho jaskyňou v skalných štrbinách kvitli sýtožlté kalíšky prvosienok*, nebovobelase guľôčky srdcovky**, horcokvet*** i zamatovo biele plesnivce. Takto jaskyňa s dovysoka čnejúcim bralom bola vlastne nádherne vyzdobeným skalným oltárom. Na okolitých skalách hniezdili vtáčiky. Najkrajšie z nich boli vtáčatka podobné anjeličkom, tajomne zahalených do karminových plášťov****. Pri vchode do jaskyne, na vrcholci smreku, často spievala svoju tklivú pesničku cudná vrchárka***** a z neďalekého pieskovcového lomu sem rád zavítal vtáčik v trblietajúcom sa zlato-pestrom šate*****. Na krmidlo pri starom dube zosadali stehlíky s červenými čiapočkami – krásne, akoby vyšívane, ale aj stehlíky celučké zadoťé v zelenom perí*****.

Pustovník – Hubert teda vôbec nebolsám. Vtáčiky ho mali radi a radostne mu švitorili. Pri jeho jaskyni však rád oddychoval aj veľký sivý vlk, Hubertov verný kamarát. A rada sem prichádzala aj medvedica so svojimi mláďatkami. Tie najradšej šantili v blízkej, krištáľovo čistej horskej bystrine. Bolo tu naozaj úžasne!

Raz ráno, keď Hubert vyšiel zo svojej jaskyne a pokľakol k modlitbe, začul nezvyčajne krásny chorál*. Pravdaže, bol to vtáčí spev, ale ešte niečo navyše – niečo prenádherne. Pozrel sa hore na bralo nad jaskyňou a zazrel zbor anjelov v žiarivých rúchach s rozopätymi snehobielymi krídlami**. Anjeli radostne spievali na osla-

vu nového dňa. Jeden z anjelov, ktorý stál na vrcholci brala, ukazoval smerom do doliny. Hubert pozrel tým smerom, kde sa v diaľke črtali obrysy mesta. Bližšie, na ceste vedúcej k jeho jaskyni zbadal jazdcov, ktorí rezko poháňali svoje kone.

– Čo to za návštevu ku mne prichádza? – pýtal sa v duchu.

Nuž, a po krátkej chvíli sa to dozvedel. Žiaľ, smútočnú správu o tom, že biskup Lambert skončil svoju pozemskú púť mučenickou smrťou.

– Ách, ten milý a dobrý priateľ, ktorý ho zasvätil do tajov Písma! Ten, ktorému je nesmierne vďačný za to, že spoznal Pána – Pustovník Hubert, duchovenstvo mesta ti odkazuje, že si praje, aby si sa stal nástupcom biskupa Lamberta. Je to vôľa ľudu a vôľa Boha, – slávnostne mu oznámil jazdec v zastúpení kňazstva.

Hubert sa pozrel hore na bralo, odkiaľ zaznievali anjelské hlasy a na ktorého vrcholci bez pohnutia stál anjel ukazujúci smerom do mesta. Hubert v srdci pocítil, že Pán si praje, aby opustil jaskyňu a odišiel s jazdcami do mesta. Vedel, že príroda – zvieratká, vtáčiky, kvetinky, stromy mu budú veľmi chýbať, ale chcel splniť vôľu ľudí a Boha. Keď prechádzali lesom, ďateľ*** s červenou čiapočkou mu bubnoval do rytmu cvalu koní a jeho verný sivý vlk ho opatrne v húštine sprevádzal až na kraj lesa.

V biskupskom paláci Hubertovi veľmi chýbala príroda. Často však ona sama prichádzala k nemu. V zimných dňoch v podobe drobných vtáčikov – čížikov****, ktorých zosadlo na krmidlo aj 300. To len bol pohľad na ne! Nežná žltozelená záplava farieb! A ako pritom nádherne švitorili. Alebo, keď prileteli mlynárky, bielo-hnedasté páperové chumáčiky a začali si na jabloni pod jeho oknami stavať svoje guľovité hniezda. A ako milo pritom črkali! Črk-črk-črk, ozývalo sa v celej záhrade, pokým si hľadali mach a rastlinné vlákna na stavbu hniezd a potom pierka na ich vystlanie.

Biskup Hubert sa vždy tešil na tie dni, keď chodieval s procesiou po poliach a požehnával úrodu. Vtedy si neraz zaspomínal na svoje detské časy a na kráľa bažanta a jeho suitu.

Tešil sa aj na tie dni, keď sa predieral hustozarastenými chodníkmi ardénskych lesov. Tu žili ľudia – pohania, ktorí nevedeli nič o Bohu. A boli jeden na druhého veľmi zlí. Obetovali falošným bôžikom, ktorí si od nich žiadali kruté obete, neraz aj ľudské. Biskup Hubert ich však často navštevoval a trpezlivo, s láskou vysvetľoval Písmo. A veľa sa za nich modlil. Niekedy celé noci prebdel na čistinke v lese a prosil Pána, aby modloslužobníci pochopili, že je iba jediný Boh a ten je Láskou. Za splnu mesiaca prichádzali k nemu na čistinku srny, a tu pôvabne, bez pohnutia, stáli, akoby načúvali tajomnému Božiemu hlasu. Určite boli v tých chvíľach prítomní aj

anjeli a pripájali sa k Hubertovým modlitbám. Potom skoro nad ráno, vlastne ešte za tmy, keď sa začali ozývať hlucháne, srny placho, ladnými skokmi zmizli v húštine. A hlucháne s rozprestetým chvostom, so spustenými krídlami, s našuchoreným perím tancovali na vetvách mohutného smreka. Keď im už vetvy nestačili, zleteli na zem a tam pokračovali svojím jedinečným trojverším*: klep-klep-klep, lusk-lusk a brúúúú. Neskôr, už za brieždenia, k hlasom hlucháňov pridali svoje spevy pinky, červienky, drozdy a postupne všetky ostatné vtáčiky. Za takejto rajskej hudby sa Hubert vracal z lesa skalopevne presvedčený, že Pán Boh vypočul jeho modlitby. A, veru, aj vypočul! Modloslužobníci sa začali meniť. Čím viac spoznávali Pána z Písma, tým viac ho mali radi. A seba navzájom tiež. Vďaka Hubertovi sa pohania stali kresťanmi.

Hubert často myslel na svojho dobrého priateľa biskupa Lamberta. Za veľa mu vďačil. Po nejakom čase dal postaviť katedrálu na mieste, kde bol Lambert kruto umučený. Okolo katedrály sa začalo rozrastať mesto. Dnes je to veľké mesto Liege v Belgicku. V tomto meste bol pochovaný aj Hubert.

Zakaždým, keď hlaholia kostolné zvony na vysokých štíhlých vežiach, ich striebřité hlasy šíria do celého sveta radosť z toho, že tu, v tomto kraji žil šľachetný muž, milovník lesov a lúk, verný služobník Boha i ľudí – Hubert.

Za príkladné skutky a veľkú lásku k prírode si Huberta dodnes uctievať praví poľovníci ako svojho nebeského priaznivca, podporovateľa a ochrancu.

„Lovu a lesu zdar!“

Rozprávka o Hubertovi – Božom mužovi lesov a lúk bola napísaná na podnet Jána Panáka, predsedu Poľovníckeho združenia Družstevník Bratislava-Vajnory. Ako zanietený poľovník, svedomitý ochranca prírody prežíva obdivuhodné chvíle v lesných zátišiach revíru. Príbehy, s ktorými sa podelil so svojimi priateľmi sú zachytené v deji rozprávky.

Svätý Hubert – obľúbená osobnosť legendy, mýtusu, ale aj historického faktu z prelomu 7. a 8. storočia, je dodnes úctyhodným príkladom pre milovníkov, strážcov a zveľaďovateľov prírody. Hubert, v mladosti človek roztopašnej, nespútanej a rozmarnej povahy sa s Božou pomocou, štúdiom a sebazapieraním vypracoval na veľaváženého duchovného vysokej hodnosti. Výsledky jeho celoživotnej práce majú nesmierny a stále pretrvávajúci význam. Pre jeho ušľachtilý charakter a veľkú lásku k lesu a zvieratám si ho poľovníci uctievať ako svojho svätého patróna.

MAGDA POLÁKOVÁ

Posedenie pri Mahrovej búde

Ako ten čas letí, ani sme sa nenazdali a už je tu máj, najkrajší mesiac roka. Prvý máj bol vždy sviatkom, a tak to nebolo inak ani teraz.

Bol nádherný slnečný deň. Počas doobedia sa pri Mahrovej búde schádzali Vajnori, ktorí si chceli prvý máj spríjemniť vôňou lesa a stretnúť sa s dobrými ľuďmi. Tí, ktorí túto akciu organizovali, pripravili vopred všetko potrebné, čo k takejto udalosti patrí. Poľovníci, urbárnici, MÚ Vajnory, Červený kríž, PD Vajnory, usporiadali toto stretnutie pri vínečku a dobrom guláši.

Každý z týchto organizátorov sponzoroval: MÚ Vajnory – poháre, tanieri, lyžičky, dovoz a odvoz dôchodcov, poľovníci – divinu na guláš, chlieb, minerálku, urbárnici – drevo, PD Vajnory – víno, Červený kríž – prednáška o kliešťoch, ktorá je v tomto čase aktuálna. Nemožno ani zabudnúť na obetavých manželov Lenčovcov a ich syna, ktorí už deň vopred chystali prípravu guláša a gazdiná Ivetka vypekala koláče sladké, slané, ktoré ponúkala každému do radu. Ďakujeme za túto zásluhnú prácu.

Pozvaní boli aj dôchodcovia zo Senior klubu a túto pozvánku som prijala po krátkom zvážení aj ja. Potrebovala som prísť na iné myšlienky a zároveň som považovala túto účasť aj za spomienku na detské roky. Keď boli naše deti menšie, tak sme chodievali do našich hôr na konvalinky, alebo sme si opekali slaninku. Vždy naplnení úžasnými zážitkami sme sa unavení, ale spokojní vrátili domov. Za tieto vzácne chvíle ďakujem, ktoré som zažila s celou mojou rodinou.

Každý z nás spomína na obdobie školských čias, keď sme chodievali pešo k tejto búde a zažili krásne chvíle, strávené v prírode. Vtedy bolo všetko také bezprostredné, slovo nuda sme nepoznali. Teraz sme s údivom obdivovali nádhru prírody, ktorá nás

zovrela do svojho náručia. Boli pripravené stoly, lavice, ohnisko, posedenie v prostredí zeleného okolia, nádherná romantika. Ticho a pokoj nás objalo a my vďační sme prijali tento dar, akoby nás Božia ruka sprevádzala celým podujatím.

O dôchodcov bolo perfektne postarané. Dovož na chatu i z nej, s takou láskou a porozumením, sme si túto ponuku vychutnávali. Ešte aj gitarista nám zanôtil pekné pesničky a nálada bola výborná. Všetkým vám patrí naša úcta a vďaka.

Muži sa pobrali na prechádzku a po určitom čase sa vrátili držiac v rukách malé kyticke konvaliniek. Bolo to milé, keď ich rozdávali, pričom nezabudli ani na manželky.

Čas plynul ako voda a príjemné posedenie s pohostením sa dovŕšilo, pomaly a postupne sme sa rozchádzali domov.

Najviac zo všetkého sa mi páčilo, keď zúčastnení, od najmenších detúreniec, ich rodičov, starších, ale aj tých najstarších, sme boli ako jedna rodina, v ktorej vládne porozumenie a harmónia. Ďakujeme všetkým za uskutočnenie tohto podujatia a želáme, aby krásne prežili všetky májové dni.

AMÁLIA ORTHOVÁ
SENIOR KLUB

POTREBUJEME VÔBEC MATERSKÚ ŠKOLU?

Po prečítaní článku „Stretnutie starostu s občanmi“ v druhom čísle „Vajnorského videní“ ma zaujal názor pisateľky k pripravovanej stavbe novej materskej školy. Označuje ju ako megaškôlku, ktorej výstavba zataží splácaním úveru ďalšie vedenie obce. Pretože sa ma táto téma týka, dovoľujem si objasniť skutočnosti, o ktorých si myslím, že nesporne priviedli vedenie obce k tomuto nevyhnutnému kroku.

MATERSKÁ ŠKOLA – luxus alebo potreba?

Materská škola začala svoju činnosť v roku 1946 s počtom 120 detí a v jej priestoroch sa za tých 63 rokov vystriedalo zhruba 5500 detí predškolského veku, teda niekoľko generácií. V roku 1993 štátny obvodný lekár stanovil na základe zistených hygienických nedostatkov kapacitu zariadenia na počet 80 detí. Na jednej strane to znamenalo prínos pre uskutočňovanie výchovno – vzdelávacieho procesu, no

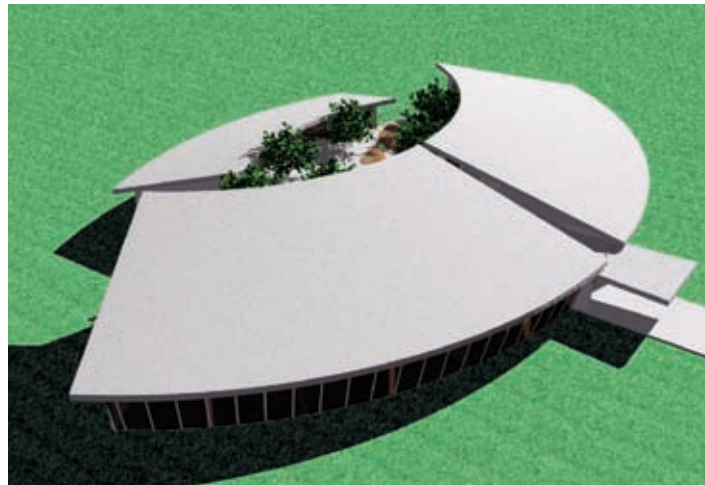
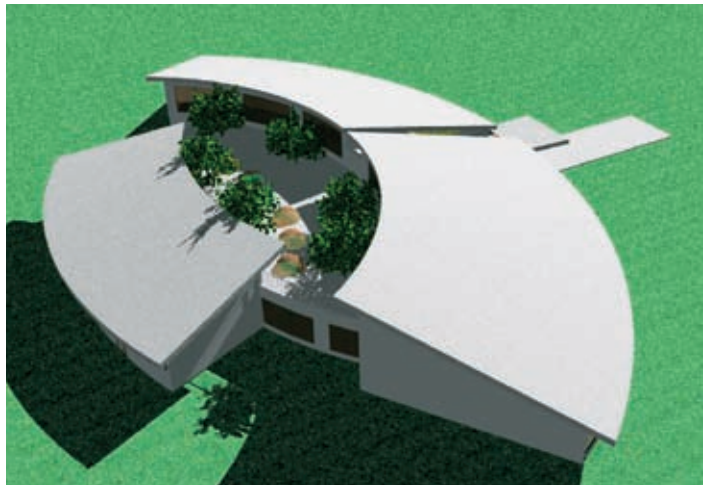
v konečnom dôsledku menej finančných prostriedkov na prevádzku oproti školám, ktoré mohli prijať vyšší počet detí na triedu, stanovených vtedy platnou vyhláškou MŠaV SR č. 353/1994.

Naďalej pretrvávali hygienické nedostatky – absolútne nezabezpečená skupinová izolácia v rámci prevencie prenosných ochorení rôzneho druhu, zapríčinená prechádzaním detí na stravu z budovy do bu-

dovy, nízky počet sociálnych zariadení pre deti, nedostatočné vybavenie kuchyne, absencia šatne pre pedagogických zamestnancov, spoločné sociálne zariadenie detí a pedagogických zamestnancov, nehovoriac o stále prítomnej spodnej vode v pivničných priestoroch a s tým spojené šírenie plesní v triedach nad nimi. Aj napriek nie ideálnym podmienkam sa pedagogickí i prevádzkoví zamestnanci v plnej

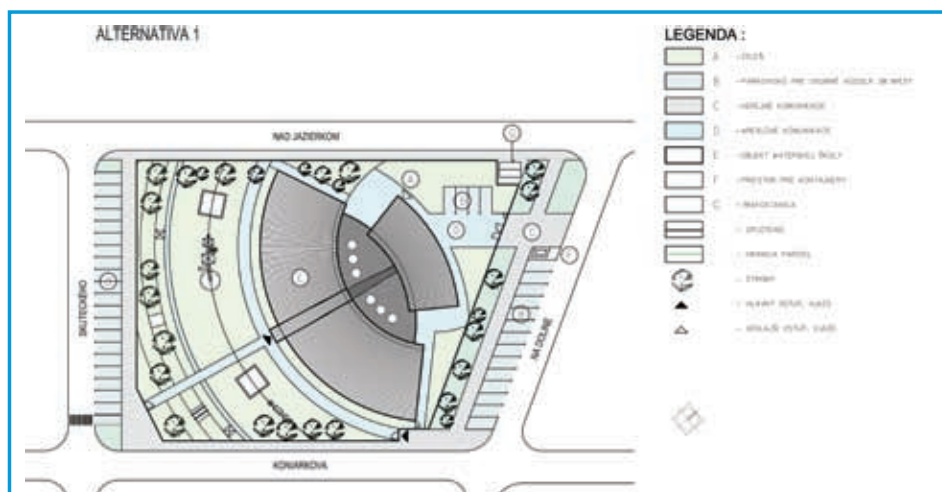
Vizuál novej materskej školy

miere snažili robiť všetko preto, aby deti každodenne zažívali pocit príjemnej rodinnej atmosféry a zároveň podnetného prostredia.

V roku 2008 Regionálny úrad verejného zdravotníctva na základe novej legislatívy, konkrétne Zákona NR SR č.355/ 2007 a jeho vykonávacích predpisov a Vyhlášky MZ SR č. 527/ 2007 a vyhlášky MŽP SR č. 532/2002, striktné a jednoznačne rozhodol o existencii súčasnej materskej školy: „zosúladiť plošné nedostatujúce parametre miestností pre deti a zariadenia na hygienu na počet detí v triedach.“ Mestská časť, ako zriaďovateľ a financovateľ prevádzky MŠ, podnikla kroky na odstránenie tejto situácie. Po rokovaníach regionálny úrad pristúpil k prevádzkovaniu materskej školy pri počte 4 tried a 90 detí na školský rok 2008/2009, teda do 30. júna 2009.

A čo po tomto termíne urobiť? Ako riešenie sa núkajú viaceré alternatívy. Ušetriť „chudobnú mestskú časť“ pred horiacim úverom, urobiť z materskej školy múzeum (prosím o prepáčenie, pretože k vajnorským tradíciám cítim veľkú úctu a náklonnosť) alebo ju ponechať ju bez materskej školy? Investovať do finančne

náročnej opravy toho, čo sa už opraviť nedá, pre potreby ca 35, možno 40 detí, naďalej prispievať na chod inej materskej školy, ktorú vajnorské deti v súčasnosti navštevujú pre nedostatok miesta? Alebo postaviť konečne MATERSKÚ ŠKOLU, zodpovedajúcu súčasným požiadavkám a počtu žiadostí o prijatie?

Myslím si, že naše vajnorské deti, a nielen tie terajšie, ale aj ďalšie a ďalšie, ktoré po nich prídu, si zaslúžia rovnaké podmien-

ky a hygienický štandard ako rovesníci z iných mestských častí.

Tých, ktorí pochybujú o pravdivosti opísaných skutočností, radi privítame, aby sa presvedčili na vlastné oči. A čo sa týka splácania úverov, okrem nich nielen ďalšie vedenie obce, ale aj ďalšie generácie zdedia vyriešený problém, kam umiestniť svoje deti.

ALENA SRNOVÁ,
zástupkyňa riaditeľky ZŠ a MŠ Kataríny Brúderovej

rokoch dennodenného tréningu a behania po turnajoch si uvedomila, že tenis nie je to, čomu by sa chcela venovať a napriek tomu, že basketbal nikdy pred tým nehrala, v dvanástich rokoch prišla na prvý basketbalový tréning. Odvtedy s tímom Šbk Lúky Bratislava dvakrát vyhrala majstrovstvá Slovenska a dvakrát skončila na druhom mieste. V roku 2007 spolu s majstrovským titulom získala aj ocenenie All - Star.

Momentálne už ôsmy mesiac žije v USA, kde študuje na Gatewood High School. Popritom hrá basketbal. Tento rok hrala v triple AAA, čo je najvyššia súťaž stredných škôl. Spolu s druž-

Hrá basketbal v USA

Rodáčka z Vajnor, poslucháčka osem ročného Gymnázia na Hubeného ulici v Bratislave **Barbora Demová** v súčasnosti študuje v USA. Úspešne nás tam reprezentuje v basketbale.

So športom začala už v šiestich rokoch, keď prvýkrát chytila do ruky tenisovú raketu. Niekoľko rokov sa tenisu aj aktívne venovala, no popritom s rodičmi navštevovala basketbalové zápasy, keďže obidvaja sa tomuto športu v mladosti venovali. Po šiestich

stvom skončila na druhom mieste v regióne a v prvej osmičke v štáte Georgia. Po sezóne sa opäť vrátila na chvíľu k tenisu a dosiahla rovnaké výsledky - druhé miesto v regióne a prvá osmička v štáte.

Na budúci rok, keď ukončí stredoškolské vzdelanie maturitou na Gymnázium Hubeného, by sa rada vrátila do USA a hrala NCAA na jednej z amerických univerzít.

EDUARD FAŠUNG

Že by sa roztrhlo vreco s majstrami Slovenska?

Vsobotu 30. mája na Rolníckej ulici počas Nie je to tak dávno, čo sme sa aj v našich Novinkách dozvedeli o výraznom úspechu Michala Sýkoru, ktorý v drese US Steel Košice dosiahol hokejový majstrovský titul. Možno si však málo kto všimol, že Vajnory majú aj majsterku Slovenska v individuálnom športe ktorým je bedminton. . Touto majsterkou je naša rodáčka 21 ročná Monika Fašungová, keď v tomto roku po druhom mieste, ktoré získala na majstrovstvách Slovenska ešte v kategórii 19-ročných, zvíťazila medzi

seniorkami. Touto majsterkou je naša rodáčka 21 ročná **Monika Fašungová**, keď v tomto roku po druhom mieste, ktoré získala na majstrovstvách Slovenska ešte v kategórii 19-ročných, zvíťazila medzi seniorkami. Športovať začínala ako 12-ročná vo VK Vajnory. Jej ctížiadosť dosahovať úspechy ju priviedla k bedmintonu, kde sa pomerne neskoro (ako 13-ročná) začala v Spojoch Bratislava pasovať s jeho základmi. Že vsadila na správny šport ju denno denne presviedčal jej posun v rebríčkoch a hodnoteniach, ktorými sa pomaly prepracovávala k absolútnej slovenskej špičke. Vyvrcholenie prišlo na tohtoročných majstrovstvách SR, kde

porazila všetky svoje najväčšie súperky a zaslúžene zvíťazila. Toto umiestnenie ju vynieslo na druhé miesto v dlhodobom hodnotení žien na Slovensku. V celosvetovom rebríčku sa pohybuje v piatej stovke s čím nie je spokojná.. Jej cieľom je vylepšiť si toto postavenie častejšou účasťou na medzinárodných turnajoch. Dúfa a my s ňou, že sa jej to pri zvýšenom tréningovom úsilí časom podarí. Momentálne študuje personálny manažment na Trenčianskej univerzite a z tohto dôvodu reprezentuje farby klubu CEVA Trenčín. Čo dodať na záver. Snáď len dúfať, že aj takéto príklady vytiahnu viac našich mladých na športoviská, v čom by im mali výrazne pomôcť aj školy formou športových záujmových krúžkov, ktoré u nás momentálne chýbajú, aby mohli tí ďalší naši majstri kde začínať.

Stavanie mája

Vo štvrtok 30. apríla o 17.30 h sa z amfiónov miestneho rozhlasu ozývala Vajnorská dychovka, ktorá hrala do kroku mládencom z Vajnorského okrášľovacieho spolku a mladým futbalistom FK Cepit, ktorí niesli na svojich pleciach krásne ozdobený máj. Tradičné stavanie mája v MČ Bratislava -Vajnory sa v tomto roku opäť vrátilo na svoje pôvodné miesto, pred budovu MÚ na Rolníckej ulici. Chlapci svoju úlohu zvládli na jednotku. Odmenu im bol oldomáš, ktorý im ponúkli krojované dievčence. Potom sa už spievalo a tan-covalo. Vďaka Vajnorskému okrášľovaciemu spolku sa môžeme tešiť z tejto krásnej tradície. Podakovanie patrí aj zamestnancom z Hospodárskej správy MÚ Vajnory za spílenie stromu a jeho bezpečné ukotvenie a tiež Jánovi Panákovi za okresanie a prípravu mája. Naša najväčšia vďaka patrí rodine Štefana Tesára, ktorá nám darovala tohtoročný máj zo svojej záhrady. (kd)

Deň matiek

Druhá májová nedeľa neodmysliteľne patrí našim mamám. Deň matiek v našej MČ sme oslávili 10. mája v Parku Pod lipami. Kyticu, ktorá bola uvitá z piesní, básní a tancov im s láskou pripravili deti zo ZŠ s MŠ Kataríny Brúderovej, ZŠ Jána Pavla II., DFS Juríček, ZUŠ Osloboditeľská, Istrijská. Vyvrcholením programu bolo vystúpenie detského Dychového orchestra FOR Bratislava pod vedením riaditeľa ZUŠ Vladimíra Dianišku, ktorý roztlieskal všetkých prítomných. V slávnostnom príhovore vystúpil

starosta MČ Bratislava - Vajnory Ján Mrva, ktorý obdaroval každú mamičku kvetom. Podakovanie patrí všetkým pedagogickým pracovníkom, ktorí pripravili s deťmi tento krásny program. (kd)

Miestny úrad skrášľuje Vajnory výsadbou kvetinových záhonov

Tak, ako mnoho domácností, žijúcich v našej mestskej časti, sa v uplynulých týždňoch snažilo skrášliť svoje okolie výsadbou nových kvetín, kríkov a stromčekov, tak sa o skrášlenie nášho okolia pričínala aj naša mestská časť výsadbou letníčiek pred Základnou školou s MŠ Kataríny Brúderovej, pred naším kostolom a nezabudlo sa ani na parčík pred Jednotou, ktorý prejde, čo nevidieť, aj inými zmenami. S výsadbou letníčiek sa

bude pokračovať ešte v nasledujúcich týždňoch, a to na vajnorskom námestí na Rolníckej ulici pred miestnym úradom pri PNS, pri sv. Floriánovi a zakončí sa výsadbou kruhového objazdu na križovatke Rybníckej a Dorasteneckej ulice. Aj tento rok naše okolie znovu ožilo pod lúčami slniečka a denne robí radosť okoloidúcim. Predzáhradky domčekov sú pekne okopané a zaplnené záplavou farebných kvetov. Niekde vidieť skalky, inde zase zátišia plné

všakovakých krovín a stromov. Všetko naokolo sa zelená, príroda sa už celkom prebudila.

Je vidieť, že ľudia žijúci v našej mestskej časti sa tešia z príchodu jari a snažia sa o to, aby sme sa všetci cítili čo možno najpríjemnejšie.

Ďakujeme všetkým za skrášľovanie miesta, kde všetci spolu žijeme!

MONIKA DEBNÁROVÁ
pracovníčka miestneho úradu

Mestská časť sa o svoju školu v zriaďovateľskej pôsobnosti stará

MČ Bratislava - Vajnory má v správe niekoľko objektov, ktoré boli v zlom technickom a prevádzkovom stave. Či je to budova zdravotného strediska, budova materskej školy, ktorú hygienik nariadil od 1. júla 2009 zatvoriť, a v neposlednom rade budova Základnej školy Kataríny Brúderovej. Práve o investíciách do posledne menovaného objektu v našej správe by som chcela napísať pár slov. Ako dobrí hospodári sa v rámci finančných možností snažíme o obecný majetok starať. Keď sa majetok dlhodobo neudržiaval a riešil sa len havarijný stav budov, dnes už nejde o jednorazovú investíciu. Musíme investovať do objektu školy systematicky od havarijného stavu až po istý štandard modernej školy.

V rámci havarijného stavu MČ investovala do budovy ZŠ v rokoch 2007 – 2009 už 4266 mil. Sk (141 605 €). V tejto sume je zahrnutá rekonštrukcia školskej kuchyne, postupná výmena okien bola najprv realizovaná v triedach, nasledovne na chodbách a na záver bude realizovaná v telocvični. V tomto roku mestská časť zabezpečila osadenie odlučovača tukov zo školskej kuchyne, bez ktorého by škola nemohla byť napojená na kanalizáciu. Napojením školy na kanalizáciu sa skončia nekonečné problémy s vyvážaním žumpy. Príspevkom mestskej časti na rekonštrukciu chemickej učebne sme aspoň malou mierou pomohli k zvýšeniu štandardu školy.

Rekonštruovaná učebňa chémie na ZŠ s MŠ Kataríny Brúderovej.

Z prehľadu vidíme, že v tomto volebnom období sa do školy investovalo oveľa viac finančných prostriedkov ako v minulosti. Nejedná sa pritom len o financovanie originálnych kompetencií v zriaďovateľskej pôsobnosti mestskej časti (materská škola, školský klub a školská jedáleň), ale aj o investície.

Ing. MÁRIA PORÁZIKOVÁ
ekonomické oddelenie MČ

Prostriedky na OK a rekonštrukciu budovy ZŠ	Financovanie originálnych kompetencií (OK) v jednotlivých rokoch					
	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Originálne kompetencie (MŠ, ŠKD, ŠJ)	nie je k dispozícii	2 637 000,00	3 559 000,00	4 261 000,00	5 405 120,00	5 700 000,00
Údržba budov - výmena okien				878 000,00	1 047 000,00	650 000,00
Rekonštrukcia kuchyne				1 475 015,00		
Rekonštrukcia sociálnych zariadení a telocvične	965 585,10	1 726 690,20	119 003,00			111 365,28
Zriadenie odlučovača tukov (lapol)						
Príspevok na chemickú učebňu					105 000,00	
Poukázané transfery celkom	965 585,10	4 363 690,20	3 678 003,00	6 614 015,00	6 557 120,00	6 461 365,28

Hanus a Kolakovič vo Vajnoroch

V priestoroch farského klubu sa 19. apríla uskutočnil odborný seminár o pôsobení a živote Ladislava Hanusa a profesora Kolakoviča (zakladateľa spoločenstva Rodina). Významnými hosťami boli najmä profesor Július Paštéka, literárny vedec a editor Hanusových diel, riaditeľka Inštitútu kresťanskej kultúry PhDr. Alena Piatrová, z Ružomerskej univerzity prišla pani Edita Prihodovalá, PhD a priamo spod Tatier pán Doc. ThDr. ICLic. Štefan Mordel, PhD. Za mladšiu generáciu vystúpili Ing. Marek Hrubčo (spoluzakladateľ Fóra pre kresťanskú kultúru), Mgr. František Neupauer z Ústavu pamäti národa (iniciátor projektu Nenápadní hrdinovia), či Mag. Boris Bartho z Viedenskej univerzity.

■ **LADISLAV HANUS** patril medzi najvýznamnejších mysliteľov a „hýbateľov“ kultúry na Slovensku. Jeho filozofický profil sa vytváral pod vplyvom myslenia Romana Guardiniho, Petra Lipperta, Rainera Maria Rilkeho a Theodora Haeckera. Po druhej svetovej vojne ho inšpirovali francúzski kresťanskí myslitelia Jacques Maritain a Teilhard de Chardin. Podarilo sa mu prekročiť niektoré provinciálne črty filozofického myslenia na Slovensku a dospel k európskemu a svetovému duchovnému obzoru. Kultúru chápal ako praktické a teoretické zmocňovanie sa skutočností, ktoré sa vyznačujú neobmedzenými možnosťami. Jeho ideálom bol kultúrny človek, ktorý by dokázal v sebe skĺbiť pozitívne črty dobrého vlastenca a príkladného Európana. Tieto myšlienky, načrtnuté v zbierke esejí Rozprava o kultúrnosti, rozvíja Hanus vo svojom vrcholnom diele Filozofia kultúry. V ňom skúma ontologický (týkajúci sa bytia) základ kultúry a v duchu Teilhardových ideí ho vidí v bytostnej nehotovosti človeka a z nej vyplývajúcej dvojpólovosti ľudskej bytosti. Bytie každého človeka sa má, podľa neho, dovŕšiť prostredníctvom vlastných kultúrnych činov. Presadzoval myšlienku zblíženia teológie a kultúry prostredníctvom plodného dialógu. Stotožnil sa s koncepciou „organického pluralizmu“, ktorý chápal ako jednotu v rozmanitosti a v zmysle kompromisu medzi individualistickou slobodou a kolektivistickou viazanosťou. Ladislav Hanus sa narodil 26. 2. 1907. V období rokov 1938-1950 bol profesorom morálnej teológie v seminári na Spišskej Kapitule. Medzitým od roku 1941 redigoval časopis slovenskej kresťanskej inteligencie Kultúra, v rokoch 1944 - 45 bol redaktorom časopisu Obroda. Po skončení druhej svetovej vojny pôsobil v rokoch 1946 - 48 ako redaktor a prispievateľ časopisu Verbum. Po prevrate ho v roku 1950 internovali a v roku 1952 bol na základe

vykonštruovaných obvinení odsúdený na 16 rokov odňatia slobody! Od roku 1968 sa vrátil do pastorácie ako správca fary v Kvačanoch a Hybiach. Od roku 1983 žil až do svojej smrti na dôchodku v Ružomberku. Napriek tomu napísal množstvo diel a publikácií. Dňa 4. januára 1994 ho pápež Ján Pavol II. vymenoval za pápežského preláta - apoštolského pronotára. Do voľby mi však napísať čosi viacej o Kolakovičovi. Významným podhubím pre vznik kresťanskodemokratickej strany po roku 1989 boli počas komunistického režimu na Slovensku tajná cirkev, katolícky dissent, a viaceré viac či menej organizované skupiny. Už tu treba spomenúť chorvátskeho katolíckeho kňaza Tomislava Kolakoviča a jeho silný vplyv na mladých ľudí, ktorých užší kruh mal názov Rodina. Komunistická strana po roku 1948 brutálne prenasledovala a potlačala kresťanský aspekt slovenskej spoločnosti. Tajná cirkev však prežila prenasledovanie, boli tajne vysvätení náhradní kňazi a biskupi, zapojili sa do nej i bývalí žiaci Kolakoviča. Jedným z výsledkov jej pôsobenia boli na konci 80. rokov mohutné, účasťou masové púte. Na rozdiel od českej časti ČSR, na Slovensku bol dominantný kresťanský dissent. V jeho popredí stáli ľudia neskôr politicky aktívni (najmä Ján Čarnogurský, František Mikloško, Martin Lauko, Ján Langoš ...), ale i takí, ktorí sa nedali na politickú dráhu (Silvo Krčmery, Vladimír Jukl, Selecký, či Hana Ponická...). Kresťanský dissent nebojoval len za náboženskú, ale i občiansku slobodu.

■ Málokto ovplyvnil povojnový slovenský katolicizmus tak ako chorvátsky kňaz **TOMISLAV KOLAKOVIČ**. Pre niekoho bol „svätcom“ (Silvester Krčmery), pre iného „fenomén čias, keď Slovensko prechádzalo z jednej totality do druhej“ (Jozef Jablonický). Tomislav Poglajen (Kolakovič) sa narodil v chorvátskej Podgoraci 8. 9. 1906 na sviatok Narodenia Panny

Márie, ktorej cititeľom ostal po celý život. Vyrastal v rodine riaditeľa školy. Od detstva bol obklopený knihami, čo mu tiež zostalo na celý život. Šesťnásťročný vstúpil do jezuitského juvenátu v Bašbunare. Gymnázium absolvoval roku 1926 v Travníku. Filozofiu študoval vo Valse près de Puy vo Francúzsku, kde sa mu zásluhou vynikajúcich profesorov roztvorili obzory presahujúce rámec scholastickej filozofie sv. Tomáša Akvinského. V Záhrebe sa stal redaktorom revue Život. Jeho články polemizujúce s bludmi tých čias - fašizmom, nacizmom, komunizmom, ale aj s liberálnym kapitalizmom - vzbudzovali už vtedy pozornosť. Teológiu študoval v belgickom Lovani, kde aj bol v auguste 1935 vysvätený na kňaza. Získal doktorát teológie, postgraduálne študoval potom kresťanskú filozofiu, sociológiu a spiritualitu východných kresťanov v Paríži, v Lille a na pápežskom Orientálnom ústave v Ríme. Jeho sociálnu orientáciu ovplyvnili kontakty s takými osobnosťami, ako boli zakladateľ personalizmu Emmanuel Mounier, neskorší francúzsky minister zahraničných vecí Georges Bidault a jeden z ideových otcov Európskej únie Robert Schuman. Pracovné a osobné priateľstvo ho spojilo so zakladateľom hnutia kresťanskej robotníckej mládeže Jeunesse ouvrière chrétienne (JOC - u nás KPM: Kresťanská pracujúca mládež) abbé Josephom Cardijnom, neskorším kardinálom. K intelektuálnej výzbroji Kolakoviča patrilo aj to, že popri klasických jazykoch ovládal nemčinu, francúzštinu, taliančinu, ruštinu a angličtinu, a to tak, že v týchto rečiach mohol ex abrupto (bez prípravy) prednášať. Aby pochopil mentalitu robotníkov, stal sa počas svojho parížskeho pobytu jedným z nich. V rámci príprav na svoj neštandardný apoštolát absolvoval vo Francúzsku niekoľko semestrov medicíny vrátane klinickej praxe. Pritom bol naďalej literárne činný. Po návrate do Záhrebu viedol mariánsku kongregáciu mladých robotníkov, v pôste roku 1938 mával duchovné príhovory v rozhlase. V roku 1940 prednášal na záhrebskom filozofickom inštitúte sociológiu a koncom toho istého roku sa stal profesorom sociológie a morálnej teológie v Sarajeve. Keď v apríli roku 1941 prepadlo Juhoslávii Nemecko s Talianskom a vzniklo polofašistické Chorvátsko, stal sa, ako by sme povedali dnes, disidentom. Pre svoje protinacistické a protifašistické prejavy, ako aj pre pomoc, ktorú poskytoval židovským utečencom z Rakúska, začalo sa o neho zaujímať gestapo a chorvátska polícia Ustaša. Jeho predstavení ho preto poslali do Splitu, kde sa pod talianskou okupáciou trochu lepšie dýchalo. Žil tam bez policajného prihlásenia a pod menom svojej matky - Kolakovič. V apoštolskej horlivosti však nepoľavoval, a keďže do nej vrazil zaplietajú politiku, začala sa o neho zaujímať talianska vojenská polícia. To znepokojilo jeho spolupracovníkov, ktorí mu vyčítali, že ohrozuje celú rehoľnú komunitu. Namietali, že nemôže mlčať, keď ide o Božie záujmy a o rešpekt k dôstojnosti človeka. Lenže nešlo len o toto - niektorí

jeho predstavení sa už počas jeho parížskych štúdií obávali jeho novátorských filozofických a teologických názorov a pastoračných praktík. Nenasiakol azda na Západe modernizmom? Keď začal v Chorvátsku presadzovať jocismus, dostalo sa mu výčitiek, že rozbieja jednotu Katolíckej akcie. Naopak, najmä študenti a robotnícka mládež boli ním nadšení. Miera trpezlivosti chorvátskych nacionalistov pretiekla, keď v januári 1943, v predvečer pravoslávnych Vianoc, vyzýval katolíkov na spoločné modlitby s pravoslávnyimi Srbmi za mier. Dostal predvolanie na taliansku komandatúru, kde mu poradili, aby opustil ich zónu, inak že budú nútení deportovať ho na územie okupované Nemcami. Niekoľko mesiacov potom brázdil, pod rôznymi menami, po rodnom Chorvátsku, navštívil aj rodičov v Záhrebe. Tu dozrelo jeho rozhodnutie uchýliť sa na Slovensko, ostrov relatívneho pokoja v Nemcami okupovanej časti Európy. Od záhrebskeho arcibiskupa a neskoršieho kardinála Štepinaca dostal odporúčací list, ktorý mu potom otváral na Slovensku nejdny dvere. Na slovenskú pôdu vstúpil Kolakovič 13. septembra 1943. Anton Neuirth: „Kolakovič sa stal v našich očiach priekopníkom sociálneho učenia cirkvi. Ako prvý označil Cirkev za sociálny faktor a sociálnu otázku za jej prioritu. Dovtedy nebolo efektívneho zásahu do sociálnych štruktúr, čo bolo natoľko nové, že mnohí vrátane prezidenta Tisa, ho začali považovať za „červeného agenta“ a veľmi ťažké bolo presvedčiť ich, že ním nie je.“ Jedným z javov posledných rokov vojny bolo, že spontánne a nezávisle na sebe vznikali na viacerých miestach skupinky veriacich, usilujúcich sa o hlbší duchovný život. Cítili, že tradíciou a klerikalizmom poznamenaný slovenský katolicizmus by v skúškach, ktoré nás čakajú, ťažko obstál. Premyslený program, dosť podobný neskoršiemu Kolakovičovu, mal aj

vo Svoradove pôsobiaci krúžok Frassati, pomenovaný po talianskom študentovi, ktorý zomrel v povesti svätosti. Práve niektorí z jeho členov sa stali prvými Kolakovičovými žiakmi a blízkymi spolupracovníkmi. A tu prichádza na scénu Kolakovič so svojím apoštolátom. Podstatné sú tu tri veci. Prvú vyjadruje jocistické heslo „formation par action“ (človek sa formuje aktivitou), druhé heslo „voir, jugé, agir“ (vidieť, súdiť, konať). „Vidieť“ znamená poznať samého seba, poznávať prostredie, v ktorom žijem. „Súdiť“ znamená uvažovať, čím môžem prispieť k zlepšeniu seba a prostredia, ktoré ma obklopuje. „Konať“ znamená neostávať len pri úvahách a slovách. To znamená angažovať sa v Cirkvi, kultúre, hospodárstve, politike. Jocisti vytvárali malé spoločenstvá, v ktorých každý prikladá ruku k dielu. Tak sa stáva, že členovia krúžkov sa stávajú priekopníkmi vytvárajúcimi okolo seba ďalšie, sekundárne a terciárne krúžky. Takým primárnym či ústredným krúžkom, ktorý Kolakovič vytvoril okolo seba, bola Rodina. V našich povojnových dejinách sa stala pojmom, u niekoho v dobrom, u iného v odsudzujúcom zmysle. Rodina nebola ani spolkom, ani reholou, tým menej skupinkou ľudí, ktorí by považovali sami seba za elitu národa. A už vôbec nebola protištátnou organizáciou, ako tvrdila Štátna bezpečnosť. Bola spoločenstvom ľudí, ktorých pribral k sebe Kolakovič nie preto, že ich považoval za „výkvet národa“, ale preto, že si o nich myslel, že sú ochotní pracovať na svojom duchovnom prehlbení a sú ochotní venovať sa plne apoštolátu aj v časoch očakávaného prenasledovania Cirkvi. Je pozoruhodné, ako sa Kolakovičovi takmer zrazu podarilo vytvoriť z rôznorodého zoskupenia ľudí (kňazov, rehoľníkov a laikov rôzneho veku, vzdelania či duchovnej vyspelosti) spoločenstvo dôvery a vzájomného priateľstva. Tieto priateľstvá prekonal aj existenciu

Rodiny, ktorá stratila svoj *raison d'être* (zmysel existencie) príchodom čias, ktoré si vyžadujú nové formy apoštolátu. Pozoruhodné je aj to, že na rozdiel od terajšej nevraživosti ľudí sa v Rodine darilo túto rôznosť prekonať. Zasluhou členov Rodiny, najmä študentov pochádzajúcich z rôznych kútov Slovenska, sa sieť jej sekundárnych a terciárnych krúžkov rozšírila počas niekoľkých mesiacov po celej krajine. Koncom školského roku 1944, teda pred Povstaním, by sa už v Bratislave či väčších mestách ťažko našla fakulta alebo stredná škola, na ktorej by už nepôsobili naše krúžky. Rodina, zo začiatku len „bratislavská“, po vojne aj „pražská“, sa *via facti* (bez zákonného podkladu) stala akýmsi štábnom katolíckej akcie u nás. Publikačne a organizačne pôsobila na Slovensku prostredníctvom Ústrednej katolíckej kancelárie, v niektorých českých diecézach prostredníctvom ich pastoračných referátov. Žiaľ, nemožno tu vyložiť viac o takýchto osobnostiach. Práve preto som veľmi rád, že sa nám podarilo zorganizovať seminár im venovaný, a to práve v našich malých Vajnoroch. Zároveň ďakujem všetkým, ktorí mi pri tom pomohli, ako aj tým, ktorí sa na seminári zúčastnili, napriek tomu, že dátum nešťastne kolidoval s populárnou akciou „Vajnory na kolieskach“. Potešujúcou však je i skutočnosť, že sa na toto stretnutie prišli pozrieť aj osobnosti politického, či kultúrneho kresťanského života. V hľadisku sme privítali pani europoslankyňu Annu Záborskú, či šéfredaktorku vydavateľstva LÚČ pani Annu Kolkovú. Ďakujem aj pánovi starostovi Jánovi Mrvovi a poslankyni Katke Pokrivčákovej, ktorí si popri akcii Vajnory na kolieskach našli čas a prišli pozdraviť a privítať hosti. Tak tiež ďakujem nášmu správcovi farnosti ThLic. Petrovi Slepčanovi za jeho pomoc a ochotu.

Mgr. JURAJ LAUKO, PhD.

19. výročie návštevy Jána Pavla II

Organizátori, farnosť Bratislava-Vajnory a MČ Bratislava-Vajnory, zorganizovali spomienkovú slávnosť v sobotu 25. apríla v kostole vo Vajnoroch.

Vzhľadom na neprerušenú tradíciu týchto slávností od roku 1990 sa konala vo večerných hodinách slávnostná sv. omša, na ktorú správca našej farnosti ThLic. Peter Slepčan pozval pápežského preláta a generálneho vikára Bratislavskej arcidiecézy Mons. Jána Formánka. Keďže pre ochorenie nemohol prísť, zastúpil ho hlavný celebrant, dekan dekanátu Bratislava-stred Ján Adamus. Koncelebrantmi boli správca našej farnosti ThLic. Peter Slepčan, MUDr. Ján Janok, CsSR, Don Štefan Šilhár SDB, Don Ing. Kamil Kutarňa SDB a ThDr. Marián Červený PhD. V homílii otec Adamus pripomenul významnú historickú udalosť, keď námestník Krista, pápež Ján Pavol II. vystúpil z helikoptéry na Vajnorskom letisku v roku 1990. Víťalo ho celé Slovensko. Vyžaroval svätosťou, láskou i múdrosťou. Svojím zvukným hlasom pripomenul všetkým: „Nebojte sa prijať Krista!“ Tieto slová po rokoch temna silne zarezonovali v srdciach prítomných. Slávnostnú sv. omšu obohatovali vstupmi aj koncelebranti, Vajnorská dychohá hudba, Spevácky zbor Jána Pavla II. i spoločný spev ľudu.

Po slávnostnej sv. omši uskutočnil Spevácky zbor

Jána Pavla II. malý slávnostný koncert. Bol dôkazom, že zrod zboru sa viaže práve na túto historickú udalosť. Koncertom nadviazal na pripomienku pápeža Jána Pavla II. pred ukončením návštevy. „Kráčajte vždy vo svetle pravdy vzkrieseného Krista. Budte silní v nádeji a láske k Bohu i k blížnemu. Zachovajte si svoje vzácne slovenské tradície a svoje dedičstvo viery.“ Spevácky zbor, ktorý meno pápeža Jána Pavla II. nosí v názve, hlási sa s hrdosťou k jeho odkazu. S jeho menom prekráča kus sveta, bol v jeho rodisku vo Wadowiciach, v Čenstochovej, Ríme a v mnohých ďalších, historicky vzácných mestách Európy. Možno smelo povedať, že Sv. Otec Ján Pavol II. je tým nezapomeniteľným režisérom zboru, že jeho ruka ho stále vedie cez všetky problémy, ktoré mu život kladie do cesty. Vždy, keď klesá na duchu, predkladá mu nové méty, za ktorými treba ísť a nepoddávať sa. Tak je to od jeho počiatku až dodnes. Je pravda, že mnohí jeho členovia vekom ubúdajú, ale i pribúdajú. Ba mnohí sa k nemu hlásia s radosťou, ako hostia, i z radov profesionálov. K nim patrí i Katka Sroková, ktorá vyrastala v jeho radoch, dnes čerstvá absolventka VŠMU a od 1. mája 2009 členka opery Košického národného divadla. Martin Babjak, významný operný spevák, známy už z mnohých európskych operných

scén. Obidvaja obohatili koncert náročnými skladbami C. Franka a M. Sch.-Trnavského za sprievodu zboru. Spevácky zbor Jána Pavla II. vystupoval v plnej umeleckej kráse so vzácnymi sakrálnymi skladbami J. L. Bellu, W. A. Mozarta, D. S. Bortňanského, J. Strečanského aj ďalších skladateľov, ktoré s ním našťudoval mladý dirigent Vladimír Zajíc. Na klavíri zbor sprevádzala Hilda Mixtajová.

Po skončení koncertu sa uskutočnilo malé Agapé vo Farskom klube Titusa Zemana. V ňom sa pán starosta Ján Mrva a správca farnosti otec Peter Slepčan poďakovali všetkým účinkujúcim za osobný vklad i námahu súvisiacu s tohtoročnými Spomienkovými slávnosťami. Vo farskom klube zavládla sviatočná spoločenská atmosféra. Bolo cítiť, že i tam vládla ruka režiséra, ktorý sa iste na všetkých pozeral z nebeského okna. Z tej atmosféry vyžaroval pokoj, zdá sa i požehnanie, ktoré sa všetkým dostalo v tom roku 1990. Bolo milým prekvapením, že v klube bola naraz spojená veľká vajnorská rodina. Tým spojivom sa stali otvorené srdcia. Možno i láska, ktorá je živou miazgou ľudstva, z ktorej bol stvorený i tento svet. A ten je naozaj krásny, ak medzi ľuďmi prúdi láska i svornosť. Nie nenávisť a urážky.

ONDREJ DEMO

Spomíname na Katarínu Rakúsovú

Pani Katarína Rakúsová, rod. Feketová, bola Vajnoračkou v tom najkrajšom zmysle slova. Nielen tým, že kreslila a vyšivala nádherné ornamenty, ktoré na našich krojoch šíрили radosť zo života a na omšových rúchach, štólach, oltárnych plachtách boli výtvarným evanjeliom, pozdvihujúcim myseľ i srdcia veriacich. Reprezentovala vajnorské ženy aj svojou povahou.

Veď jej tvorba bola výrazom vlastností, s ktorými zvládali svoj život naše matky, staré i prastaré matky od nepamäti: bola nesmierne pracovitá, skromná, hlboko veriac, vďačná Bohu za každú chvíľu šťastia, ale pokorne prijímajúca z jeho rúk aj bolesti a ťažké kríže, ktorých mala, ako sama vravievala, sedem. Pristavme sa s ňou pri prvom, tak ako nám ho sama opísala:

„Otec nám náhle zomrel, keď mali 33 rokov. Mamičke ostali štyri deti: najstarší František mal 8 rokov, ja som mala 6 rokov, Paľo 4 a Vojtech 2 roky. Nastala jej s nami veľká starosť, ale pri tom boli trpezlivá. Čítavali nám skoro každý večer knihu Život svätých. Ráno nás brávali do vinohradu, dali nám také malé vidly aj motyčky a povedali: „Jak vládzete, tak pokopte, len aby sme si náš vinohrad uchovali! A popri tej mnohej robote ešte prednášali v Katolíckej jednote, vedeli si poskladať básničky, aj mne skladali, keď som pánovi farárovi na ich narodeniny a meniny prednášala. Vyšivali, maľovali, o gazdovstvo a aj nás deti sa dobre starali, nech im to Pán Boh všetko odplatí.“

V týchto slovách je v najkrajšom zmysle vyjadrené: „Aká matka, taká Katka.“ Pani Rakúsová zdedila po matke všetko: výtvarný talent, múdrosť, pracovitosť i zbožnosť. Takto zvládala ďalšie kríže, ktoré v rodine zanechával tragický odchod blízkych: mladšieho brata Paľu vábilo do sveta. Po vojne odišiel pracovať do Rakúska.

Mama až po dlhom čase dostali povolenie navštíviť ho. Plakal od radosti, keď sa stretli. Vybral si na ich návštevu pracovnú dovolenku. A keď išiel posledný deň do práce na stavbu, padol do šachty a zahynul.

Bol to pre mamu aj pre nás všetkých znova ťažký úder. Sama som neskôr skúsila, čo to je, keď vám zomrie dieťa. Na poslednú cestu s nevýslovným bôľom vyprevádzala dve dcéry, zaťu, manžela, vnuka i nevestu. Odkiaľ brala silu nereptať proti Bohu, nezúfať a napriek všetkému tvoriť? Povedala nám o tom: „Prosila som o silu Svätého Ducha a dostala som ju. Veľkú útechu som našla vo vyšívaní, možno práve utrpenie mi dopomohlo k tvorbe.“

Za svojich tragicky zosnulých blízkych preberala v rodine starostlivosť: vychovala dve vnučky, pracovala v záhrade a napriek smútku vedela sa tešiť z krásy kvetov, ktoré dopestovala, z plodov viniča a spevu vtákov vo vinohrade. Všimla si to všetko umeleckým zrakom a prenášala do vyšíviek, ktoré tvorila tak, ako aj niekdajšia učiteľka, ľudová umelkyňa Katarína Brúderová: „Na česť národa a väčšiu Božiu slávu.“ Jej výšivky, najmä tie na kostolných rúchach a kňazských štólach, putovali najmä novokňazom: do okolia rôznych častí Slovenska, ale aj ďaleko za oceán: do Kanady a Austrálie, aby tam slovenským veriacim sprítomňovali ich drahú domovinu. Vyšivala zlatou i striebornou niťou, paličkovala čipky, zhotovovala kroje pre muzikantov, mladomanželov, deti aj bábiky, aby si nová generácia už od útleho detstva osvojovala pocit spolupatričnosti k rodnej obci. Oživila aj také výtvarné klenoty, ktorých výroba vo Vajnoroch už zanikla, ako napr. dievčenské party, čipky a čepce, vkusne vyzdobené farebnými perlami a zrkadielkami. Aj o tom zanechala záznamy:

„Nemala som to už koho naučiť, také

remeslo už vo Vajnoroch vymrelo. Ale ľudia tie party potrebovali – ku svadbám, divadlám aj do folklórnej skupiny. Tak som starú partu vzala do ruky, popozerala, aj vypárala okraje a prišla na to, ako je to pospájané. Odtvtedy ich robím, každú trochu inak vyzdobujem, aby si ich dievčence poznali“. Také bolo jej umenie: neopakovateľné, jedinečné, každá vec svojsky nádherná.

Záležalo jej na tom, aby vajnorská tradícia prechádzala do ďalších generácií, preto sa sama ponúkla prichádzať medzi školské deti, aby ich učila maľovať ornamenty, vyšívať a robiť kraslice. Tieto takisto tvorila podľa starých vzorov z kaučia. Štetcom na ne potom maľovala jedinečné kvety a vtáčiky. Aj v krúžku na obnovenie tradícií, vytvorenom pre dospelých, učila ženy

kresliť, maľovať a vyšívať. Nebolo jej ľahostajné ani dianie v spoločnosti, pozorne ho sledovala a trápili ju krivdy i rozpory, ktoré sa vyskytovali.

Hoci s vekom na ňu prichádzali aj vážne choroby, nevzdávala sa. Podstúpila náročné operácie, naposledy oči. Boh vypočul jej vrúcne modlitby, vrátil jej zdravie i zrak natoľko, že mohla tvoriť do posledných dní. Dňa 27. marca sa dožila 85. rokov. Chcela to osláviť medzi svojimi, s ktorými sa po celý život cítila bytostne spojená. Bola aktívnou členkou Okrášľovacieho spolku. Spevom i vlastným veršovaným prejavom sprítomňovala staré zvyky vo Vajnoroch. Aktívnou bola aj v Máriínej légii ako zapisovateľka, v Katolíckej jednote, v Ružencovom bratstve, i v našej Skautskej gilde. Aj my sme ju chceli osláviť slovami uznania a vďaky. Keď sme ju však v nedeľu 22. marca čakali vo farskom klube po prednáške z histórie Vajnora, dozvedeli sme sa, že v predchádzajúci večer ju odviezli do nemocnice.

Boh si ju povolal k sebe v nedeľu Božieho milosrdenstva, 19. apríla. Vedomie i svoju lásku k rodnej dedine si uchovala do posledného dychu. Do večnosti odchádzala s tým veľkým želaním, ktoré vyslovila pri svojich narodeninách pred desaťročím:

Ďakujem Pánu Bohu za všetky jeho dobrodenia, že ma ochraňoval v tom všetkom, čo som musela prežiť. A prosím, aby zachoval pre Vajnory všetky dary, ktorými ich žehnal, kým sa nášmu umeniu nenaučia mladé ženy, čo ma vystriedajú. Lebo to je moje najvrúcnejšie želanie, aby vajnorské ornamenty a výšivky nevymreli!“

Drahá naša sestra Katka, Tvoje želanie je naším prianím. Tvoj príklad nás zaväzuje k nasledovaniu. Nech Ti je zem našich predkov ľahká! Nezabudneme!

MÁRIA BELOVIČOVÁ
Skautská gilda Vajnory

Zver potrebuje ochranu

Voľne pobejúce, či dokonca zatúlané psy v tomto kritickom ročnom období do voľnej prírody rozhodne nepatria. Dokážu napáchať škody, často s neopraviteľnými následkami.

„Vracal som sa v sobotu z pravidelnej pochôdzky naším revírom na úpätí Malých Karpát, keď moju pozornosť upútala hrdzavá škvŕna v trávine pod stromom. Bližšia prehliadka potvrdila, že išlo o uhynuté mladé srnča, ktoré zjavne nieslo stopy po napadnutí psom. Začul som aj slabé písknutie v neďalekej krovine. Bolo tam druhé mláďa, srnček. Nechal som ho na mieste v nádeji, že ho srna vyhladá. Dnes som sa vrátil a moje obavy sa potvrdili. K vyhladnutému, zoslabnutému a prestrašenému srnčatú sa matka nevrátila. Pokúsime sa ho dochovať v domácich podmienkach,“ uviedol pre VN predseda poľovníckeho združenia v bratislavskej mestskej časti Vajnory Ján Panák.

Bližiaci sa jún je tradične Mesiacom poľovníctva. Nie náhodou. Takmer všetka zver kladie mladé, pernatá sedí na vajčkách, a to je dôvod, prečo by sme mali byť k prírode oveľa tolerantnejší a nerušiť zvieratá v ich prirodzených úkrytoch, dodal Ján Panák.

Vajnorské poľovnícke združenie má revír na ploche 1234 hektárov. Hospodári na ňom 16 členov a dvaja čakatelia na členstvo v Slovenskom poľovníckom zväze. „Nie je jednoduché udržať zver vo voľnej prírode v prímestskej bratislavskej oblasti. Bez našej starostlivosti a pomoci miestneho poľnohospodárskeho družstva aj občanov, ktorí nám pomáhajú so zabezpečením krmiva najmä v dlhých zimných mesiacoch, by už zrejme vyhynula. Máme radosť, že sa nám darí udržiavať kmeňové stavy srnčej, zajačej, diviacej a bažantej zveri v dobrej zdravotnej kondícii, povedal Panák.

EDUARD FAŠUNG

Na otvorených pivniciach

Predposledná májová sobota patrila už tradičnému jarnému Dňu otvorených pivníc na Malokarpatskej vínnej ceste, ktoré

vinárske združenia a spolky pripravujú na počesť sv. Urbana, patróna všetkých vinohradníkov v vinárov. Pozdĺž východného úpätia Malých Karpát otvorili vinári až 101 pivníc od Bratislavy až po Trnavu. Okrem vínnych skvostov v originálnom prostredí ponúkli tisícom návštevníkov aj miestne gastronomické špeciality.

Medzi organizátormi podujatia nechýbali ani zástupcovia Vajnor. Poľnohospodárske družstvo v spolupráci s Vajnorským vinohradníckym spolkom privítali milovníkov dobrého vína v netradičných záhradných priestoroch. Hoci niektorým chýbala romantika historickej vajnorskej pivnice, o to viac ocenili ponúknuté vína.

Z desiatich predstavených degustačných vzoriek si veľmi pochvalovali klasickú vajnorskú „Lipku“, čo je typická vajnorská odroda Feteasca regala. Prirodzene, prím hral excelentný bobulový výber Rýnsky rizling z ročníka 2005, ktorý oslovil vysokým prívlastkom na úrovni ľadového vína. Právom sa toto víno dostalo do Národného salónu vín v Pezinku medzi kolekciu stovky najlepších vín z celého Slovenska. Ani červené vzorky sa nedali zahanbiť. Záujem vzbudil predovšetkým vajnorský Syrah a Couvée z Cabernet sauvignonu, Syrahu a Frankovky modrej.

EDUARD FAŠUNG

Vajnorskí poľovníci Ján Panák a Jarmila Laudová sa starajú o opustené srnča.

príbeh zo starých Vajnor

Haseňí ohňa

Največší strach krom inšihó mjeli ľudé v každej dzedziňe z ohňa, a proto sa starali o to, aby mjeli dobre vistrojeních a viexecirovaních hasičů. Na tem si každí richtár velice zakuádau a proto sa starau o to, abi bili hasiči dobre viobrichtovaní. O to sa starali chuapi, co došli jak visúžení vajaci z vojančini domu.

Hasiči sa ze susedních dzedzín schádzali každý rok a robili úbjehi, kerí skúr dobjehnú k ohňu, skúr sa prichistajú na dusení ohňa a do ho prví zadusí. Skúsenosci z takichto úbjehů potom viužívali pri haseňí naozajstného ohňa.

Richtári bili aj z velitelí hasičů velice pišní na svojich členů hasičského zboru ket títo bili prví, ale velice ich to žrauo, ket druhí bili lepší, a tak dochádzauo medzi nima aj k zvadám.

Tak sa rás v léce stauo, že na cigánskem plací ve Vajnoroach sa dožví od čeho chiciu kozeu suámi a začau horat. Oheň šlahau už dost visoko, ket ho jak prví zahlédeu kišbír. Tento, jak sa naúradní osobu patrí, ihnet utekau za trubačem hasičů, abi friško vitrubíu alarm.

Trubač nebiu doma a ket ho kišbír našeu až v trecím šenku, prelaknutí friško hupki leceu vitrubít požarňi pohotovost'. V tem velikém tumlovaní trubač místo trúbí uchiciu hajňicki tulikáč, kerí šak biu bez piskora. Kišbír, abi nič neponechau enem tak na náhodu, utekau túto velice vážnu vjec ohuasit aj velitelovi hasičů. Tento po zvážení kritickej situácie višikovau kišbíra k ohňu z odkazem, abi ludé, kerí sa k ohňu zbješli, tento zatát udržovali aspoň do času, než dondú hasiči. Tak sa aj stauo. Neš vajnorskí hasiči stačili vihuásit alarm, dat sa dokopi, zehnat gazdu, kerí mjeu požarňi pohotovost' záprahu, stáhnut hadíce a hned začali s haseňím ohňa, biuo dosci neskoro.

Oheň biu už dost rozšírení, ket dobjehli vajnorskí hasiči a jejich velitel dzíř nepraskeu od jedu, ket vidzeu, že ich Raštorfjané predbjehli. Predstúpiu pred raštorfského velitelu hasičů a skríkeu: „Dost! Více ani cvrk. Oheň je náš a ket scete dusit, spravte si oheň vedlá.“ Jak to ceuě nakonec dopaduo s duseňím ohňa medzi vajnorskíma a raštorfskíma hasiči, svjedkovci tejto události už zapomjeli.

BOHUMÍR HRABÁK

Materské centrum Lienočka

Čo sme spolu zažili

Popoludní 19. apríla 2009 sme sa slávnostne rozlúčili so sezónou v našom materskom centre.

Rozlúčka sa konala v parku a bola súčasťou otvorenia korčuliarskej sezóny. Naše pôvabné princezné uviedli deti do rozprávkovej krajiny, kde im museli pomáhať pri plnení ťažkých úloh. Popoluške Katke macocha rozkázala roztrieť farebné kocky a valčeky, no hrdličky neprišli. A keď sa celá utrpená strachovala, ako to všetko zvládne, prišli deti a so všetkým jej pomohli. A, veru, im to šlo pekne od ruky! Ďalšej princeznej Lucke deti pomáhali chytiť zlatú ryбку, ktorá splní tri želania. Táto disciplína ich očividne nadchla, pretože napriek tomu, že udíc bolo viacero, vždy boli plne obsadené a niektoré deti prišli aj viackrát. Potom sa už deti mohli presunúť k princeznej Monike, ktorá ich sprevádzala rozprávku „Išlo vajce na vandrošku“. Deti prenášali vajce na lyžičke od jedného kamaráta k druhému. Jedno som dokonca videla, ako vajce nosí po celom parku a napriek tomu mu nespadlo... Nakoniec deti privítala pri perníkovej chalúpkke princezná Alenka. Deti pomáhali dozdobovať perníky, ktoré maľovali a lepili na strechu a steny chalúpky. Napokon sa bezfarebný domček zmenil na krásne umelecké dielo. Každé

→ ČO NÁS ČAKÁ V JÚNI

■ **6. júna:** BURZA OBLEČENIA
Od 9.30 do 14.00 h sa bude konať burza letného oblečenia. Mamičky majú možnosť lacno nakúpiť pekné, väčšinou značkové oblečenie na leto, od čísla 56 po 138, hračky a potreby pre deti, prípadne si niečo aj zarobiť. Zaujemci o predaj sa musia vopred nahlásiť na hanzelovak@hotmail.com, aby sme im pridelili predajné číslo. Viac informácií na www.mclienocka.sk

■ **11. júna:** PREDNÁŠKA
V materskom centre bude prednáška na tému „Krásna a úspešná na materskej dovolenke“. Ide o prezentáciu firmy Oriflame – kozmetické poradenstvo a ukážka líčenia. Súčasťou ukážky je aj vyžrebovanie mamičky, ktorá získa pekný kozmetický balíček. Možnosť účasti aj s deťmi, ktoré Vám postrážime!

dé dieťa potom dostalo perník alebo lízanku a malý darček od nášho sponzora, firmy Mac Donald's. Nesmieme zabudnúť ani na maľovanie na tvár – netrvalo dlho a park sa zaplnil motýľmi, tigrami, psíkmi, lienkami, či mačičkami. Bol oň veľký záujem, deti trpezlivo čakali v rade, aby sa aj oni mohli posadiť a vybrať si, na čo sa premenia.

KATARÍNA HANZELOVÁ

Výchova dieťaťa nie je vôbec ľahká

♣ **16. apríla** bola prednáška na tému **Deti potrebujú hranice a základná starostlivosť o reč.** Viedla ju špeciálna pedagogička a logopédka **Mgr. Alexandra Ľapajová.**

Celá prednáška bola vedená formou diskusie. Mamičky sa dozvedeli odpovede aj na otázky: prečo ma moje dieťa neposlúcha? Je v poriadku, ak má moje dieťa imaginárneho kamaráta? Prečo sa moje dieťa zajakáva? Vychovávať dieťa nie je ľahké, ale ak sa dodržia určité pravidlá a stanov via sa hranice, nebudú spokojní iba rodičia, ale aj deti. S pani Ľapajovou sme sa dohodli aj na ďalšej návšteve, na ktorej bude pozorovať deti pri hre, ako sa spolu hrajú a komunikujú. Poradí aj v oblasti reči, keď už treba vyhľadať logopéda, a keď sa reč ešte iba vyvíja.

So zbierkou na Deň narcisov pomáhali deti a mládež

Už po trinásty raz Liga proti rakovine organizovala na Slovensku najväčšiu verejnú finančnú zbierku Deň narcisov. Každoročne tento deň pomáhajú organizovať stovky spoluorganizátorov a aj naša Mestská časť Bratislava - Vajnory ani tento rok nebola výnimkou.

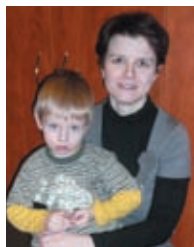
Takisto vo Vajnoroch si mohli ľudia pripnúť žltý narcis – kvietok jari a nádeje, a tým vyjadriť spolupatričnosť, podporu a pomoc všetkým tým, ktorých sa rakovina akýmkoľvek spôsobom dotýka. Deň narcisov 2009 sa konal dňa 17. apríla a štedrosť ľudí, nie len vo Vajnoroch, bola veľmi pozitívna. V mene Mestskej časti Bratislava - Vajnory i v mene organizátorov tejto zbierky ďakujeme našim dobrovoľníckam za ich ochotu, trpezlivosť a úsmev na tvári, aj napriek nepriaznivému počasiu. Vďaka patrí: Elene Popelkovej, Milade Brucknerovej, Márii Halíkovej, Anne Svitničovej, Kataríne Jaslovskej, Valérii Fašungovej, Alojzii

Hrabákovej, Márii Belovičovej, Márii Zemanovej, Marianne Božilovej.

Dobrovoľníčky za MČ Bratislava-Vajnory v tento deň vyzbierali úžasných 1 358,61 eur. Vďaka, samozrejme, patrí aj všetkým tým, ktorí v tento deň na chvíľku postáli, otvorili svoje srdcia a pomohli peniazmi, či inak. Život je veľmi nevyspytateľný, nik z nás nevie, čo bude zajtra, každý z nás sa môže ocitnúť na „cestě“, kde bude potrebovať pomoc iných. Preto verím, že nielen tento deň nám všetkým bude pripomínať, že je tu niekto, kto našu pomoc potrebuje, veď možno raz ju budeme potrebovať aj my.

IVANA ŠUREKOVÁ

Kto je kto v materskom centre

Mgr. Lucia Kuchtová

V tomto seriáli si bližšie predstavíme členov organizačného tímu MC Lienočka prostredníctvom rozhovoru, rovnako ako aktivity, ktoré vedú.

Viem, že si jedna zo zakladateľiek materského centra. Čo ťa k tomu viedlo?

– Bol to vlastne nápad mojej sestry (Katky Stanovičovej). Počas materskej dovolenky riešila, kde budeme tráviť čas s našimi deťmi (naše „dovolenky“ sa totiž čiastočne prekrývali). Mamičky to iste poznajú, keď nie je pekné počasie, človeku je doma otupno, a hľadá spoločnosť iných ľudí na rozptýlenie. Katka model Materského centra spoznala už predtým u našej ďalšej sestry, na Morave, a začala ma nahovárať a vŕhať do organizovania vecí

okolo získavania priestorov, zariaďovania. Asi sme vtedy mali šťastie, že sme prišli v správny čas a za správnymi ľuďmi, a so správnym nápadom, pretože s pomocou vtedajšieho vedenia miestneho úradu sa nám podarilo vyčleniť jednu miestnosť,

ktorú už dnes poznáte ako MC Lienočka. Nápomocní boli mnohí z nášho okolia, ktorým sme dodnes vďační za pomoc, ťažko spomenúť všetkých, ale aspoň pár, pani Miladka Brucknerová, pani Marienka Lešková, celá naša rodina (Vítekovci aj Kuchtovci), kamaráti, dievčatá – mamičky, ktoré začali chodiť do služieb a spolu organizovať akcie Lienočky.

V čom spočíva tvoja činnosť teraz?

V poslednom čase som mala na starosti herňu, striedali sme sa ďalšími mamičkami ako služba. V súčasnosti, keď už je herňa pre príliš dobré počasie sezónne uzavretá, sa snažím, ak sa dá, keďže už začínam po rodičovskej dovolenke pracovať, pomôcť pri akciách, ktoré organizujeme.

Čo ti to prináša?

Som rada, keď môžem pomôcť niečomu dobrému a teším sa, že činnosť centra sa dnes tak široko rozvinula, na začiatku to boli len predstavy, ako by to malo fungovať, a dnes je to realitou. A som rada, že existujú ľudia, ktorí to ťahajú ďalej a na veľmi dobrej úrovni. A ako mamičke, keď človek zistí, že nie je jediný na svete, ktorý má nejaký problém, je mi fajn, veci sa potom často zdajú jednoduchšie. Som zároveň rada, že som mala možnosť

**NOVÝ
SERIÁL**

overiť si, ako sa moje dieťa správa v spoločnosti iných detí.

Koľko máš detí a ako sa volajú?

Mám jedného syna, volá sa Jurko, má 3 roky.

Aké je tvoje povolanie?

– Vyštudovala som francúzštinu a slovenčinu na Pedagogickej fakulte UK, učiteľstvo pre II. a III. stupeň, pred rodičovskou dovolenkou i po nej však pracujem v inej oblasti.

Aký je tvoj najkrajší zážitok z centra?

– Myslím, že na nejaký konkrétny si spomeniem, keď už bude po rozhovore. No vo všeobecnosti, páči sa mi, keď sa podarí nejaká akcia, a ľudia odchádzajú spokojní domov – aj keď sa pri tom možno narobili, aby to dobre dopadlo. Zažila si aj niečo negatívne?

Myslím, že nič vážne. Ak aj niekedy prišlo k nedorozumeniu, nás to mrzí, pretože celé centrum je dobrovoľný a otvorený systém, do ktorého sa môže zapojiť ktokoľvek, kto chce a vie pomôcť, a tak môže ovplyvňovať svojou troškou chod centra.

Aké máš plány do budúcnosti?

– Čo sa týka centra, v rámci možností a voľného času podporovať ostatných pri organizovaní akcií.

Ďakujem za rozhovor!

Zhovárala sa KATARÍNA HANZELOVÁ

Úspešní malí recitátori

Štvrtáčka zo ZŠ s MŠ K. Brúderovej Pavlínka Kešnerová začiatkom apríla zvíťazila v okresnom kole recitačnej súťaže Hviezdoslavov kubín a v máji ju čaká krajské kolo tejto najvýznamnejšej prehliadky talentovaných recitátorov. Pavlínka spolu s Jessikou Ildbekovou našu školu úspešne reprezentovali aj v celoslovenskej súťaži s medzinárodnou účasťou ROZPRÁVKOVÉ VRETIENKO, odkiaľ si priniesli čestné uznanie.

Vajnorskí deviataci najlepší v Bratislave

Obrovskú radosť nám urobili deviataci zo ZŠ s MŠ Kataríny Brúderovej v celoslovenskom testovaní deviatkov. Ich zodpovedná príprava priniesla ovocie. V matematike boli tretí, v slovenskom jazyku a literatúre druhí. Celkovo prví! Zo všetkých bratislavských deviatkov podali najvyrovnanejší výkon. Dievčatá a chlapci, ďakujeme vám i vašim pani učiteľkám za vytrvalosť, trpezlivosť, veľkú snahu a zodpovedný prístup.

Mladí chcú spolupracovať

Vážený pán starosta! Chcem Vám poďakovať v mene mojom aj členov Klubu mladých Vajnorákov za Vašu ústretovosť, ktorú ste v poslednej dobe voči mladým obyvateľom Vajnor preukázali. Chcem, aby ste vedeli, že decká sú ochotné a naklonené Vašu ústretovosť opätovať. Donieslo sa k nám, že sa chystajú dve väčšie akcie – streetball a Deň detí. Ak budete mať pocit, že Vám môžeme byť akokoľvek nápomocní, neváhajte a kontaktujte nás.

ČLENOVIA KLUBU

Pokračujeme v tradícii

Naši mladí chemici poďakovali rodičom i sponzorom za svoju novú prírodovednú učebňu, ktorá bola nedávno slávnostne otvorená, vynikajúcimi výsledkami v okresnom i v krajskom kole Chemickej olympiády. Víťazka okresného kola Jessica Ildbeková nezaváhala ani v najvyššom kole žiakov základných škôl, v krajskom kole tejto súťaže na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského, odkiaľ priniesla do Vajnôr bronz.

Celoškolská konferencia

Apríl, mesiac lesov, bol v ZŠ s MŠ Kataríny Brúderovej modelovým mesiacom. Pri tejto príležitosti sa žiaci vajnorkej školy učili zážitkovo a vypracúvali projekty z oblasti prírody, ekológie, environmentológie. Chodili do prírody a v teréne skúmali rastliny, živočíchy, životné prostredie. Zveľaďovali školský dvor, behali s hrablami, metlami, zbierali odpadky. Všetko vyvrcholilo v pondelok 27. apríla, keď žiaci 1. – 9. ročníka prezentovali svoje projekty na celoškolskej vedeckej konferencii. Venovali sa ekológii, chráneným krajinným oblastiam, ozónovej diere, živočíchom žijúcim v Šúrskom háji, chutiám a vôňam,.... Deviatci hovorili o vitamínoch, sacharidoch, tukoch, zdravej výžive. K nahliadnutiu boli aj prezentácie žiakov vytvorené v elektronickej podobe. Žiaci, škôlkari, rodičia, učitelia i náhodní okoloidúci sa z našich úst dozvedeli mnoho zaujímavých informácií. Konferencia bola pútavá a zanechala v nás príjemný pocit z dobre odvedenej práce žiakov a ich pedagógov. Základná škola opäť dokázala, že v sebe skrýva mnoho talentov.

*PETRA ŠČEHOVIČOVÁ, SOŇA HAVRANOVÁ,
žiacky 9. ročníka*

OSEMSMEROVKA

Tajničku uverejníme v budúcom čísle.

Ak máte záujem, vylúštenie tajničky osemsmerovky môžete poslať na adresu: Vajnorské novinky, MÚ Vajnory, Roľnícka 109, 831 07 Bratislava alebo na e-mail: redakcia@vajnory.sk. Vyžrebovaného výhercu odmeníme tričkom s logom Vajnor. Veľa šťastia a zábavy vám želá redakcia VN!

Pripravil: Slovenský zväz hádankárov a krížovkárov

Autor: J. Vacula

AMETYST, BARANEC, BARKASA, BLANKYT, CAPINA, CICAVEC, ČÍSLICA, DEBAKEL, DVOREC, EKRAZIT, FIALKA, FIGLIAR, GAZDINÁ, GELETA, HOBLÍK, HRANICA, ILÚZIA, IMUNITA, JEDLINA, KAJMAN, KAPELA, KAPUSTA, KOLÍSKA, KONATEL, KONICA, KOPIJA, LIBERÁL, MASTIČ, METRIKA, MISTRÁL, MORIAK, MOTORY, NÁREČIE, OBLOHA, OGELIAR, OKTETO, OPERETA, PALICA, PAPAGÁJ, PAZÚRIK, PERSONA, PLAVEC, PREBOR, RASISTA, SANITA, SEVERAN, STAVBÁR, STOPKA, STRUNA, STUPAJ, SÚPIŠKA, SURFING, SUTANA, TRÉNING, TRVALKA, ZÁSVIT.

..... múdrosť na mesiac

JÚN - Mesiac prírody a poľovníctva

Všetko, čo je z prírody, je hodné úcty. Cicero

Ak chceme prírode rozkazovať, musíme sa ju najskôr naučiť poslúchať.

Francis Bacon

Je to vzácna zhovievavosť prírody, že nás tak dlho necháva pri živote.

Michel de Montaigne

RIEŠENIE OSEMSMEROVKY

z č. 4/2009

Zbytočný súcit človeka unavuje.

z pera autorky
Tatiany Juríkovej

Raz

Sami v sebe stratení
odetí smútkom a snami
slnkom hrejivým a darmi
pozemským vílam sa vzdialim
princa prenehám ľuďom láskavým
krehké chvíle medzi nami
na oblohu raz nakreslím.

Sen

V plachte ukrytá v útulnom podkroví
na papier biely zvnútra ma obnovíš
ak pôjdem do seba dáš mi silu
po špičkách ku svetlu vchádzať
v zahmlených ránach nehu siať
viem o mieste kde prebývať neboliť
na koni priblížim sa k Bohu po poli.

Smiem

Tam kde slnko nenachádzaš
v sebe plyniem inam strašne sama
splyvame s pocitmi ťaživými
dráma deň dávny ako kôň sa vzpína
na miesto nepoznané Boh zobral si ma
nestane sa ti zlé máš ma v svojom tieni
ak dá sa ti tak ďalej slúž a ver mi...

Zahalení

K vám a späť zriek k sebe
telá okrové a hnedé
stretnutia v chladnom daždi
zapamätateľné navždy
nepredstaviteľné zažil
podlomené ilúzie
infúzie v polotme.

Jablká

Bez (z)mien sa veziem
nevezmem si či vezmem
-jablká čo muž slnkom silný mi dáva...
...káva čierna je ako noci
-v moci Najvyššieho Pána
a jeho rána požehnané
i balzam z viníc zeme
-len čo zasiali sme žneme.

Spísané

Je zemou je mi múkou
na malú chvíľu mojou rukou
vedie ju sedem a
sedemdesiat sedemkrát
je pri mne bez teba aj s tebou
prikryté pomyselným nebom
sama chodím po kameňoch v plátne
rána chladné sú a matné
ja nesiem si spísané...
Ako ty - slnkom silná
kým v sudoch dozrievajú vína
môj spánok chráni spísané...
Nepatrí krutej zime
kamilkami láskané dýcha v rýme
more nekončí sa ako čiara
rokmi sa skláňam
muž z druhého brehu snívajúc
pre DEŇ dní poznanie svoje
skrývajú mi...

(Autorka je predsedníčka
Združenia Viktória)

CEPIT: inovatívny projekt, rešpektujúci životné prostredie

Vedecko-technologický park CEPIT vo Vajnoroch má prioritný cieľ vybudovať multifunkčné centrum pre rozvoj vedy, výskumu a vzdelávania s ďalšou možnosťou aplikácie výsledkov výskumu v praxi.

Funkčné zameranie CEPITu bude doplnené aj o sprievodné funkcie administratívy, obchodu a služieb s príslušnou obslužnosťou, výstavné a konferenčné možnosti, bývanie a prechodné ubytovanie pre študentov, šport, kultúru a ďalšie voľnočasové príležitosti.

Toto synergické funkčné využitie parku CEPIT vytvára atraktívne ekologické prostredie pre ľudí, ktorí v ňom budú žiť. Nie je to iba priestor na prácu, či štúdium, ani miesto, kde obyvatelia majú adresu svojho bytu, je to komplexná ponuka na 24 hodín a sedem dní v týždni vrátane športu, relaxu a rekreácie. Pre dosiahnutie kvalitného životného prostredia je potrebné dodržať kvalifikované odborné parametre, týkajúce sa ovzdušia, vody, pôdy, hluku, zelene, krajiny a ďalších vstupných faktorov. Je pri tom potrebné rešpektovať chránené územie a ochranné pásmo.

Na tento cieľ je orientovaná Zámerová štúdia EIA, ktorá posudzuje územie projektu CEPIT v celosti. Projekt má v súčasnosti už právoplatné hodnotenie vplyvov na životné prostredie pre prvú stavebnú etapu. Podkladom na vypracovanie zámerovej štúdie bol komplexne spracovaný materiál, Urbanistická štúdia CEPIT (ATP Wien, BUK Bratislava 2008). Zámerová štúdia zahŕňa všetky činnosti spadajúce do povinného hodnotenia podľa Zákona NR SR č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov činností na životné prostredie. V štúdii sú zadané vždy konečné čísla, dosiahnuté až pri vybudovaní celého projektu. Znamená to, že pri plánovanej realizácii projektu do roku 2024 môže

v parku pracovať či navštíviť za deň max. do 7500 ľudí, študovať v školách max. 10 000 študentov (prechodné bývanie študentov v internátoch je riešené zapojením elektriky až do areálu) a bývať max. 2500 obyvateľov.

Každá štúdia je návrh, vízia, ktorá uvádza vždy maximálne, nie reálne údaje, plánované na dlhé obdobie dopredu. Tento maximalistický predpoklad je dôležitý pre udržateľnú kvalitu prostredia na dlhé obdobie dopredu.

Súčasťou výstavby sú aj investície do dopravnej infraštruktúry. Riešeniu dopravy venujeme mimoriadnu pozornosť, keďže sme si vedomí zlej dopravnej situácie v regióne. Spracovávame dopravné návrhy spolu s mestom aj s miestnou časťou Vajnory, teda požiadavky na verejné komunikácie zapracúvame do projektu. Zanedbaná dopravná sieť by mala byť spoločnými silami verejnej správy s investormi rozšírená a doplnená. Táto dopravná infraštruktúra bude slúžiť pre celé okolie Vajnor, Bratislavu a celý región. Napojenie parku je navrhované novou vnútornou komunikáciou, hlavnou líniou v parku – trasa A, ktorá prepojí v budúcnosti Rybníčinu cez CEPIT s komunikáciou súbežnou s diaľnicou D4.

Všetky plánované rekonštrukcie a návrhy dopravnej infraštruktúry vychádzajú zo štúdií, posudzujúcich dopravné zaťaženie v území. Komunikácie budú realizované s dostatočnou kapacitou pre predpokladanú intenzitu a nárast dopravy aj po jej úplnom dobudovaní. V štúdii je uvádzaný aj inovatívny návrh riešenia dažďových vôd. Na retenciu dažďovej vody

a akumuláciu zrážkových vôd z územia sú navrhované suché poldre. Z nich sa postupne pomocou čerpacích zariadení, po prečistení vody, bude táto postupne vypúšťať do potokov.

V rámci riešenia celého areálu je navrhnuté atraktívne prostredie okolo Svätajurskej cesty s umelými vodnými plochami (súčasť pešej zóny). Tento urbanistický prvok je súčasťou systému retencie dažďových vôd. Na odvádzanie splaškových vôd z územia CEPITu je navrhnutá samostatná splašková kanalizácia, v rámci všetkých infraštruktúrnych novobudovaných sietí. Splaškové vody budú prepravované samostatným výtlačným potrubím, budovaným ako súčasť nového kanalizačného mestského zberača H.

Súčasťou manažmentu parku je aj energetická koncepcia, založená na centrálnom zásobovaní teplom a chladom, ktorá preukázateľne redukuje spotrebu zemného plynu, emisií CO₂, NO_x (paroplynový cyklus) v porovnaní s individuálnym zásobovaním budov teplom (kotolňa v každom objekte) a chladom (klimatizácia v každom okne). Tento projekt je mimoriadnym prínosom pre životné prostredie a perspektívne môže, ako zdroj, zásobovať médiami aj ďalšie rozvojové vajnorské lokality (Pod Hájom, Gónio, a možno aj iné.) (obrázok). Objekt bude využívaný aj na výskumné a vzdelávacie účely (v spolupráci s STU, SPP, ENEL).

Projekt CEPIT vo fáze plánovania vyhľadáva a navrhuje inovatívne ekologické riešenia, ako je koncepcia využitia dažďových vôd, parkmanažment v energetickej koncepcii, telekomunikačný koncept, design manual pre investorov a užívateľov parku a ďalšie. Výstavbou tohto projektu vznikne v lokalite výskumno-vzdelávacie centrum, ktoré pomôže vytvoriť špičkovú ponuku kvalifikovaných pracovných miest pre bratislavský región a vytvorí aj živý urbanistický priestor, ktorý bude prínosom pre Vajnory a Bratislavu.

V CEPITe sa bude dať príjemne pracovať, žiť, ale aj oddychovať (atraktívna Svätajurská cesta), športovať (telocvičňa, plavárne, športoviská) a tráviť zmysluplne voľný čas (auditória, kultúra).

CEPIT PROPERTY MANAGEMENT

Informácia o investičnom zámere výstavby na starom letisku

Stavať sa začne najskôr v roku 2012

Zámer výstavby novej mestskej štvrte pod pracovným názvom „Nové Vajnory“, ktorá by mala vzniknúť na území starého letiska odsúhlasilo bývale miestne zastupiteľstvo MČ Vajnory už v júni roku 2006. Do komunikácie s investorom – nadnárodnou akciovou spoločnosťou Eastfield Atlas sa od počiatku aktívne zapojilo aj súčasné vedenie Vajnor. Starosta Ján Mrva pozval zástupcov tejto spoločnosti na zasadnutie Miestneho zastupiteľstva 21. mája 2009, aby odpovedali na otázky poslancov v súvislosti s aktuálnou situáciou okolo projektu. Ako uviedol starosta Mrva, objavili sa určité šumy a bolo by dobré ich vysvetliť. Okrem iného išlo o informáciu, že čoskoro by sa malo začať stavať. Zástupca renomovanej spoločnosti Aurex, Ing. Arch. Ľubomír Klaučo, ktorá pre investora pripravuje projekt po urbanistickej

stránke, podrobne informoval poslancov a odpovedal na ich otázky.

Projekt „Nové Vajnory“ sa nachádza v plánovacej fáze a pripravuje sa zmena územného plánu mesta. Vzhľadom na to sa výstavba začne najskôr v roku 2012. Mestská časť Vajnory prakticky ihneď po posledných voľbách začala ovplyvňovať podobu projektu predovšetkým v tom zmysle, aby budúca zástavba nebola prehustená a aby nedošlo k zhoršeniu kvality života súčasných obyvateľov Vajnor. Výsledkom je finálna verzia Urbanistickej štúdie, tzv. variant C. Ten oproti pôvodným predpokladom výrazne znížil zastavanosť, ako aj výšku budov, ktoré v lokalite postupne v priebehu najbližších 15 až 20 rokov majú pribudnúť. Ako informoval Ľubomír Klaučo, malo by ísť o komplexne vybavenú novú mestskú štvrť,

to znamená so širokou občianskou vybavenosťou, tromi školami, škôlkami, množstvom športovísk a v Bratislave doteraz nebývalým množstvom zelene. Okrem iného bude v lokalite rozsiahle mestské námestie a skutočne veľký centrálny zelený park s jazerom. Veľkosť parku bude porovnateľná s plochou súčasnej Medickej záhrady. Zástupcovia investora poďakovali starostovi a poslancom za možnosť prezentovať aktuálne informácie, ocenili pozornosť, ktorú vedenia Vajnor projektu venuje a potvrdili záujem o akékoľvek podnety zo strany mestskej časti. Keďže poslanci kladli predstaviteľom spoločnosti Eastfield Atlas viacero konkrétnych otázok, podrobnejšie informácie vám vzhľadom na termín našej uzávierky prinesieme v najbližšom čísle.

P. PAVLÍK

PR poradca spoločnosti Eastfield Atlas

..... program kultúrnych podujatí

■ 3. júna - streda

Starosta pre občanov

Prvý stredu v mesiaci je starosta k dispozícii občanom bez nahlásenia v čase od 16.00 - 18.00 h

Miesto konania: MÚ Vajnory, Roľnícka 109

■ 6. júna

Voľby do Európskeho parlamentu

7.00 - 22.00 h

■ 9. - 12. júna

Zájazd Spevákkeho zboru Jána Pavla II. do Ríma

Prezentácia MČ BA-Vajnory

a CD albumu Resonantia Tatrae v Ríme

Organizátor: Spevácky zbor Jána Pavla II.

a MČ Bratislava - Vajnory

■ 13. júna, 27. júna - sobota

Tvorivé dielne pre deti

Galéria TYPO&ARS, Roľnícka 349,

BA - Vajnory, 10.00 - 14.00 h

Organizátor: OZ Deti a umenie,

kontakt 02/43 71 19 88, 0903/47 70 74

■ 14. júna - nedeľa

Deň dychovej hudby vo Vajnoroch

Park pod lipami, 16.00 h - 21.30 h

Účinkujú: DH Vajnorská dychovka,

Vajnorský okrásľovací spolok, DFS Juriček,

tanečná zábava s hudobnou skupinou PROVA.

Organizátor: MČ BA - Vajnory

■ 20. júna - sobota

Deň poľovníkov

Park Pod lipami, nadvorie pivníc

od 13.00 do 24.00 h

Program bude uverejnený na plagátoch

Organizátor: MČ BA - Vajnory,

MO poľovníckeho zväzu

■ Futbalový turnaj mladších žiakov

Areál futbalového ihriska

(termín bude spresnený na plagátoch)

Organizátor: MČ BA - Vajnory

■ 27. júna - sobota

Mini futbalový turnaj

Areál hádzanárskeho ihriska Vajnory, 8.30 h

Zábava od 19.00 do 24.00 h - vstup voľný

Organizátor: MČ BA - Vajnory

Zmena programu vyhradená!

■ PEDIKÚRA

Od 1. júna 2009

v kaderníctve SIDKA

na Roľníckej ul. 25.

Objednávky na mobilných číslach:

0903 419 244, 0905 710 585

■ Elektroinštalácie, bleskozvody,

prípojky, prípojky NN, kabeláž

(prekáblovanie starých rozvodov).

Poruchy riešime do 24 hod.

FIRMA: Energy Team,

Roľnícka 215,

Mobilné číslo: 0904 466 149

Zmeny v školskom roku 2009/2010 v MŠ a ZŠ Kataríny Brúderovej

Na základe žiadosti rodičov sa bude v školskom roku 2009/2010 na našej ZŠ s MŠ zriaďovať premiérový nultý ročník. Jedná sa o deti ktoré v roku 2009 dovŕšia 6 rokov a majú odloženú školskú dochádzku. Tieto deti už budú navštevovať základnú školu, ale s ľahším režimom a za jeden rok zvládnu len asi polovicu učiva 1. ročníka a ľahšie sa adaptujú na „ostrú“ školskú dochádzku.

Tento školský rok sa končí 26. (piatok) júna 2009 z dôvodu rekonštrukcie prístavby ZŠ - Prestavba pavilónu voľnočasových aktivít ZŠ. Dobrou správou pre vajnorské deti je, že z dôvodu prestavby časti ZŠ a nutnosti maľovania školskej kuchyne starosta udelil zriaďovateľské voľno na dni 29. (pondelok) a 30. (utorok) júna 2009.

Prestavba pavilónu voľnočasových aktivít prístavby školy na dočasnú škôlku s kapacitou približne 54 detí sa začala v týchto dňoch. Predmetom rekonštrukcie tohto pavilónu je nielen prestavba vnútorných priestorov objektu a výstavba troch tried, ale aj výmena okien, zateplenie a vymaľovanie celého objektu vrátane kuchyne. V našom záujme je prestavbu celého objektu stihnúť do konca augusta, aby mohli 2. septembra 2009 deti prísť do priestorov novej dočasnej škôlky. V roku 2009/10 budú priestory určené pre dočasnú škôlku, ale už v roku 2010/11 budú slúžiť ZŠ ako nové triedy pre žiačikov.

Našli sme riešenie, aby aj vajnorské 3-ročné detičky mohli navštevovať MŠ. S ohľadom na neutešenú situáciu v celej Bratislave v oblasti umiestňovania detí do škôlok, ktorá je momentálne katastrofická, hľadali sme riešenie tejto situácie rôznymi spôsobmi. V zdanlivo bezvýhodnej situácii sa objavila možnosť v hodine dvanásť, ktorú sme prerokovali na úrade regionálneho hygienika. Touto možnosťou je ponechanie hornej 40-ročnej škôlky (bez zatopenej pivnice) v prevádzke počas výstavby novej materskej školy. V budove sú dnes fungujúce dve triedy, ktoré sa prerobia po dohode s regionálnou hygieničkou tak, že tam budeme môcť umiestniť predškolákov, ktorý tu mohli mať aj výdajňu a prípravňu jedál. Tento objekt bude treba dokončiť do 3. (pondelok) augusta 2009, lebo vtedy tam začne fungovať každoročná tzv. prázdninová škôlka pre Vajnory. Na to, aby sa to naozaj uskutočnilo však potrebujeme písomný súhlas regionálnej hygieničky.

V priebehu júla až septembra budú na budove základnej školy povymieňané posledné okná a celá budova ZŠ vrátane telocvične bude zateplená a dostane novú fasádu. Prostriedky získané z EKO fondu SPP z projektu znižovanie energetic-

kej záťaže budov budú spolu s prostriedkami MČ rozumne investované do budovy školy, ktorá sa tak stane na základe zateplenia a výmeny okien menej náročná na vykurovanie.

Keby sa nestavalo tak by škôlka vo Vajnoroch v roku 2009/2010 nefungovala. Z dôvodu, že stará 63-ročná podpiwničená škôlka už nevyhovovala platným predpisom po stavebnej, kapacitnej a hygienickej stránke a fungovala iba na výnimku v školskom roku 2008/2009, boli sme chciac nechtiac nútení pristúpiť k výstavbe novej škôlky. Tento proces sa začal už na jeseň 2007, kedy miestne zastupiteľstvo bolo informované o nutnosti situáciu riešiť a na jar 2008 prijalo uznesenie na základe, ktorého potom úrad regionálneho zdravotníctva povolil výnimku na jej dočasné fungovanie v roku 2008/09. Projekt škôlky bol predstavený ako poradným komisiám, tak aj MZ.

V júli sa začne búranie starej dolnej 63-ročnej škôlky. Po búracích prácach by sa v septembri malo začať s výstavbou novej škôlky. Poslanci MZ schválili na ostatnom MZ na jej výstavbu v tomto roku úver vo výške 28 mil. Sk od DEXIA banky a podľa potreby aj v budúcom roku.

Ak všetko pôjde podľa plánu tak materská škola by sa mala otvoriť v septembri 2010. Na našu radosť, radosť väčšiny poslancov a rodičov i starých rodičov malých detí vo Vajnoroch.

JÁN MRVA, starosta

MÁRIO SCHWAB, poradca starostu

Streetball - Vajnory

V sobotu 30. mája na Roľníckej ulici počas celého dňa ožije vo Vajnoroch celé námestie hudbou a súťažami. Podujatie sa začne o 8.30 h prezentáciou hráčov a družstiev, o 10.00 h odštartujú samotné športové zápasy. Finálové stretnutia sú naplánované od 16.00 do 18.00 h a po nich bude nasledovať odovzdávanie cien. V celom priestore je pre návštevníkov pripravený bohatý program, zaujímaví hostia a nebudú chýbať ani stánky s občerstvením.

Vajnorské novinky

E-mail: redakcia@vajnory.sk

Internetová adresa:

www.vajnory.sk

- mesačník obyvateľov Mestskej časti Bratislava - Vajnory. Vydáva Mestská časť Bratislava - Vajnory. Redakcia: MÚ Vajnory, Roľnícka 109, 831 07 Bratislava. Redakčná rada: podpredseda Ing. Mário Schwab, členovia: Juraj Lauko, Soňa Molnárová a Katarína Pokrivčáková. Šéfredaktor: Mgr. Eduard Fašung. Zodpovedný redaktor: Ján Mlynár. Jazyková redaktorka: Edita Jaslovská. Náklad: 2 500 výtlačkov. Inzeráty: redakcia@vajnory.sk, 02/48 22 44 24, vydavateľ nezodpovedá za obsah inzerátov. Nepredajné! Redakcia nevracia nevyžiadané rukopisy a fotografie. Za obsah jednotlivých príspevkov zodpovedajú autori. Názory autorov a redakcie nemusia byť totožné. Registračné číslo: EV 3049109.

Komisiou a poslancami prerokovaná vizuálna vizualizácia zdravotného strediska

Mestská časť Bratislava-Vajnory
Vás pozýva na oslavu

MDD

Medzinárodný deň detí

30.05.2009

(Sobota)

Pre deti
sú pripravené

od 15,00 - 18,00 h.
v Parku pod Lipami

Detský park - športové súťaže
Súťaž Baby Vajnory 2009
Koncert Vanessy Šarkozyovej
a skupiny ROCK AGE
Tombola

PRÍDETE SA ZAHRAŤ, ZABAVIŤ, ZASUŤAŽIŤ SI!
SKÁKACÍ HRAD - MUCHA LEPKA - MALOVANIE NA TVAR
ŠPORTOVÉ SÚŤAŽE - ZAUJÍMAVÉ CENY - KONCERT
STÁNKY S OBČERSTVENÍM

V prípade nepriazniveho počasia sa stretnutie presunie na 31.05.2009

Vajnory
Všetky uvedené ceny sú s DPH bez montáže. Akcia platí len v termíne od 1.5.2009 do 15.6.2009. Vyhradené sú len pre nové príjmy, ktoré sú platiteľmi akcie. Uvedené ceny sú informatívne, konečné ceny budú závisieť od konkrétnych akcie zobrazené na autorizovaných predajných miestach KOMANDOR.

KOMANDOR
vstavané skrine a šatníky

FLEXI SKRÍŇA

ZOŠROTUJTE SVOJU STARÚ!

AKCIA PLATÍ LEN DO 15. 6. 2009!

Pôvodná cena **413,47 EUR** (122 495 \$)
FLEXI CENA **309,93 EUR** (92 237 \$)
UŠETRÍTE 103,54 EUR (28 119 \$)

***2 ZÁSUVKY ZDARMA!**

www.flexiskrina.sk

KOMANDOR Rača Detvianska 31 Bratislava Tel.: 0905 105 405
www.mpdesign.sk komandoraca@gmail.com

Kupón na zľavu -20% z montáže - platí do 15.6. 2009

Na svete sú VAJNORSKÉ POVIEDKY

Vajnorské poviedky sme so slávou uviedli do života. Autorom útlej knihy, spracovanej na vysokej profesionálnej polygrafickej úrovni s rozsahom 86 strán je rodák z Vajnor, ktorý v našej obci prežil celý život Bohumír Hrabák.

Podľa Hrabáka knižkou mu išlo o zachovanie vajnorských tradícií pre mladšiu generáciu vo Vajnoroch. Príbehy zo života, ktoré zozbieral od predchádzajúcich generácií v tejto súčasnej bratislavskej mestskej časti, sú napísané vo vajnorskom nárečí, popretkávané ilustráciami originálnych nádherných výšiviek miestnej umelkyne Kataríny Rakúsovej. V dnešnom čase všeobecnej globalizácie dobre padne dotknúť sa svojich vlastných koreňov tým najozajstnejším spôsobom - prečítať si niečo o sebe a svojich priam tak, ako nám zobák narástol - v najrodnejšom jazyku, v jazyku vlastnej obce. A navyše ide o rozprávanie nielen vtipné, ale vlastne aj poučné, pretože najmä mladému čitateľovi nenásilnou formou prináša poučenie o dejinách tohto mikroregiónu, povedal Hrabák.

„Toto svieže dielko neúnavného zberateľa ľudových rozprávaní Bohumíra Hrabáka dotvárajú ilustrácie nádherných a preslávených vajnorských výšiviek od našej rodáčky, nedávno zosnulej ľudovej umelkyne Kataríny Rakúsovej. Vajnoráci, a nielen oni určite radi načrú do tohto prameňa živej vody a spoznajú rázovité vajnorské postavičky z čias svojich starých rodičov,“ povedal starosta Vajnor Ján Mrva na slávnosti v parku Pod lipami.

EDUARD FAŠUNG

